

Kauno konstitucionali-
sty katalikų, 17 d. kovo m.,
miesto teatre buvo didelis su-
sivienėjimas. Kalbama buvo
apie tai, kas reikia rinkti
dumoni. Sušaukė jį konsti-
tucionalistų katalikų Parti-
ja. Prie tos partijos yra
prisidėję daugiausia lenkai
ir sulenkėję lietuviai; tiems
žmonėms nerūpi lietuvių tau-
tos reikalai, jų partija mažai
užstoja už darbo žmones.
Susivienėjimas vedamas buvo
nė šėp nė teip. Jo komite-
te iš pradžių buvo vieni len-
kai. Tiksliai pareikalavus
lietuviams, jau pakviestas bu-
vo T. Žilinskis. Kalbėti lei-
do tiksliai 5 minutes, nors kiti
lenkai kalbėjo po pusę va-
landos. Keli kalbėtojai bu-
vo išvilpti: (terp jų du kuni-
gu). Lietuvių vardu kalbė-
jo advokatas Raila. Jis išro-
dė, kad bažnyčia negali
laikyti darbininkų klau-
simo ir prašalinti dabartinės
žmonių nelygybės. Bet už-
baigti jam nedavė. Žmonės,
nebelaukdami galo, išsiskir-
stė, visiškai nesidžiaugdami
susivienėjimu. Čia jie nerado
sau užtarėjų. Gal kitur at-
vės? ...

Iš Kauno gubernijos.

Kauno gubernijos fabri-
kuose rinkimų visiškai nebu-
vo: ten jau patys įstatymai
darbininkams neleidžia rink-
ti savo įgaliotinių. ...

Kauno pavietij nuo dvar-
ponių į gubernijaišką rinkė-
jų konvenciją išrinkti: Mac-
kevičia, Daugirdas, Nelovec-
kis ir grafas Tishevicius.

Pavieto susivienėjime Šia-
liuose, nuo didelių žemės sa-
vininkų į gubernijaišką kon-
venciją išrinko: kun. Julskį,
Kibartį, Węslowskį, jenero-
lą Babianskį, Ant. Chrapovic-
kį, Č. Milevičą. Balsuojan-
čių buvo 90.

Šiauliuose buvo uždaryta
mergalių gimnazija, bet rei-
kalaujant vietiniam gyven-
tojams, ji vėl bus atidaryta,
tik mokintojai bus prašalinti
ir jų vietoj atsiųsti kiti.

Kauno gub. žemės priguli:
bajorams 1507357 des., tame
netinkamos žemdirbystei yra
135409 des.; ukininkams pri-
guli 1730262 des., rando gi-
rių yra 147327 des. Uki-
ninkų yra Kauno gub. 1093-
014, tame skaitliuje 209179
neturindžių žemės.

Raseiniuose iš dvarponių
kliauso išrinko dumas rinkė-
jus: Silvestravičą, Gražev-
skį, Romerį, Sievicių, Ivan-
vičą ir kun. Jačinovskį.

Nuo dvarponių Vilkmeg-
gės paviečio išrinko rinkėjus
dumos atstovų: Montvilą,
Mickanevskį, Venclovicių,
Legesį ir Končę. Nuo uki-
ninkų gi tame pavietij išrin-
ko: Stokį, Milevskį, Jodelį,
Vizintą, Sabalį, Gabreną ir
Veramoną.

Panevėžio pavietij, dvar-
poniai rinkėjus į gubernija-
išką konvenciją išrinko: kn.
Chodorovičą, Kaz. Zavišą, A.
Meištavičą, Kaz. Švoinickį,
Rom. Švoinickį ir Mumickį.
Pirmutiniai trys priguli prie
teip vadinamų pataikūnų.
Tėliuose mieste rinkėjais iš-
rinko du žydus, Zarasuose —
vieną žydą.

Iš Telšių.

Dragunai suėmė aptiekų
Pianiuką, Valkų, Redeckį ir
Lemežą. Pirmuosius tris
sankrovinkas Bubinas išė-
mė ant parankų, Lemežas gi
tebesėdi.

Aptiekiaus kasoje, dragu-
nams išėjus, nerado 50 r.

Iš Andrejavo, Raseinių apskrįčio.

Žmonės čia sutarę nebe-
duoti daugiau pinigų dabar-
tiniams valdžios mokyklai.
Nors vyriausybė ir žadanti

leisti mokyklose lietuviškai
mokytis, bet savo žadėjimų
nėsinantys pildyti, todėl
nėsa ko ir tikėti, kad juos iš-
pildys. Jų vietoje žmonės
nusprendė įkurti didesniuose
pašaliniuose namines (ne val-
džios) lietuviškas mokyklas.
Jau dvi tokios mokyklėlės žmo-
nės esą ir įtaisę. Be to, jie
sumanę dar įtaisyti viešą lie-
tuvišką skaityklą. „V. Ž.“

Iš Aluntos, Ukmerg. aps.

Valsčius išrinko savo įga-
liotiniu Steponą Kairį, bai-
giusį Peterburgo Techno-
logų Institutą. „L. U.“

Iš Suvalkų gub.

Iš suvalkų gubernijos nuo
lietuvių demokratų partijos
stačioni kandidatai viešpaty-
stės dūmon: Dras Basanavi-
čia, Dras Grinius, Jonas
Kraucūnas, buvęs redaktori-
us „Varpo“ ir „Vilniaus
Zinių“.

Iš Senapilės, Šuv. gub.

(Ištrauka iš laiško).
Pas mus dabar tokios nau-
jienos, kad net baisu rašyti;
toks prispaudimas, kokio gal
suvien nebūvo. Musų kam-
pų dabar užleido kazokais;
jie mūša žmonis, kaip kitą ir
užmuša, ką nutveria: pini-
gus, mėsą, ar ką kitą, viską
ima ir neša. Jeigu neturi
pinigų, tai veža į Kalvarijos
kalėjimą. Jau kalėjimo mu-
rai prigrusti musų brolių;
nežiuri ar kaltas, ar ne, gana
jeigu kokio skundiko užrody-
ta. Dar galėčiau ir daugiau
parašyti, bet bijau, ir teip
perdaug parašiau. Susimil-
damas, kuogreičiausiai at-
siųsk šifkortę, nes nėra vie-
tos. Suprask, kaip rašau,
nes viską aprašyti bijau, tik
užmuo, o tu pats suprask.
Toki dabar pas mus laikai.
Gal visiems atsisieis kasžinkur
atsidurt.

Jau pas mus pavasaris, ne-
šalta. Pašaro šimet mažai, ir
javų nedaug. X. Z.

Iš Kalvarijos, Šuv. gub.

17 dieną kovo, mie-
sto klube buvo susivienėję
valstiečiai pasikalbėti apie
dumos rinkimus ir rinkėjus.
Žmonių susivienėjimo nedaug,
apie 130. Pirmininkavo val-
dininkas — vietinis sankaikos
teisėjas. Liuosai kalbėtis
nebuvo leidžiama, todėl ir
kalbėtojų buvo mažai, tik 4.
Pirmiausia kalbėjo Vitkau-
skas iš Putriškių. Tarp ko
kito, jis buvo pradėjęs, kodėl
duma šaukiama ir kam ji rei-
kalinga. Bet nespėjo ištarti
ir kelių žodžių, kaip pirmė-
dis atkrito: „Tamsta kalbėk
tiksliai, kas reikalinga!“ Gera
žodžio laivė, nėra ko sakyti!
Toliau buvo kalbėta (p. Ste-
ponavičiaus) apie tai, kad
kunigų į duma nereikėtų,
esą, rinkti, kad jie neapgin-
sią žmonių reikalų. ... Be-
to, kalbėjo dar Aleksa ir Le-
vanavičius, bet pirmesnio
trūkdomi, nedaug tegalėjo
pasakyti. Žmonės išsiskirstė
rankydamiesi, sakė: „Jeigu
visi pasikalbėjimai bus teip
„liuosi“, tai jau geriau, kad
visiškai jų nebūtų.“ „L. U.“

17 d. kovo, vakaro apie 8
val., keliatas nežinomų gi-
nkluotų vyrų užpuolė Kalva-
rijos kalėjimo ligonbutį.
Apstatę visas angas, jie įei-
laužė ir vidų ir išvadavo tris
žymius politiškusius (vieną
lietuvi) ir vieną kriminalinį.
Visiems ligonbučio tarnams
buvo įsakyta nesijudinti iš
vietos. Po pusės valandos
jie išsiskirstė. Tuojaus po
to mieste pakilo didelis truk-
šmas: beveik visą miestą ap-
supo kareiviai ir visur prasi-
dėjo kratos; į visas šalis, net
į Prusus buvo išsiųsti žvalgai

ir sargybiniai pabėgėlių jie-
škoti. Bet sugauti nepasise-
kė nė vieno. „L. U.“

Iš Dabravallio, Naum. ap.

Nežinomi žmonės buvo čia
sunaikinę valsčiaus raštus ir
knugas. Už tai gubernato-
rius įsakė valsčiui sumokėti
3000 rubl. pabaudos. Vyrui
mokėti atsisakė ir pareikala-
vo, kad atvažiuotų pats virši-
ninkas. Be to, jie nutarė,
kad naujos valsčiaus knygos,
jei bus įtaisytos, būtų rašo-
mos jau lietuviškai. Tuo
tarpu vaitas, nežinomis, su-
šaukęs šaltysius, surasė kas-
zinką ir nusiuntė viršininkui.
Tuojaus po to susilaukėme ka-
zokų, dėlto dabar dangelis
žmonių gaudoma, suimama...
Apuokas. (Iš „L. Uk.“)

Iš Latvijos.

Rygoj kariškas sudas, už
suzeidimą policisto, nuspre-
dė ant 15 metų sunkių darbų
Siberijos kastyne: Speksa-
lą ir du brolius Gradovskiu,
Levišą, Asakosą ir Melgalvą.

Rygoj policija susekė daug
revoliucionierių organizaci-
jų. Darė kratas daugelyj
namų ir užtiko ginklus ir
daug proklamacijų; pašmė
teipgi svarbius revoliucio-
nierių raštus. Kariškas su-
das 7 ypatus nusprendė į ka-
torgą ant 15 metų, o tame
vieną moterį.

Iš Vitebsko gub.

Rinkimuose ukininkų rin-
kėjų šitoje gubernijoje išrin-
ko daugiausiai ukininkų:
Lepelyj išrinko 4 ukininkus
rinkėjus, Drusoį — 2, Re-
zicį — 4, Nevelę — 3, Se-
bežę — 2, Vitebskę — 4, Ve-
lize — 1. Vitebske žydai ir
kriščionys miesto rinkimuo-
se susitaikė ir nutarė rinkti
žydą.

Nuo Kreslavkos gyventojų
kariumenės vadovas pareika-
lavo 30000 rublių kontribu-
cijas, kitaip žadėjo išdegti
visą miestelį. Fabrikantas
Churgin apskundė randą ir
reikalauja nuo jo 100000 rb.
už išdeginimą jo dirbtuvių.
Vitebsko gubernijoje, Rie-
žicos pavietij, rinkėjais du-
mos atstovų nuo dvarponių
išrinko: Veitką, Svieškin-
skį, kunigą Trasuną ir Ev.
Budkovskį, taigi visus lenkus
katalikus.

Iš Baltstogės, Gardino gb.

Baltstogėj susistavo 40
spaustuvų statėjų už prigul-
lėjimą prie sutvertos spau-
stuvininkų unijos.

Baltstogės pavietij išrinko
rinkėjus atstovų į duma: 3
kunigus ir 14 ukininkų.
Baltstogėj pulkas ginkluo-
tų vyrų įsiveržė į gyvenima-
gių prekybą Olkino ir pae-
mė pinigų ir visus didesnes
vertes daiktus.

Baltstogėj, ant senųjų ka-
pinų explodavo bomba;
matyt eksploziją pagimdė ne-
atsargumas jų rengusių.

Iš Minsko.

Minske likosi ant neapru-
bežinto laiko uždaryta vyri-
škoji gimnazija. 16 moki-
tinių augstesnių klasių suvi-
sų išvarė iš gimnazijos. Pa-
silioję lekcijos teipgi mergai-
čių gimnazijoje ir prekybos
mokykloj.

Iš Prūsų Lietuvos.

Prūsų Lietuvoj šimet dide-
li tvanai. Panemunės van-
dens apsemtos ant labai di-
laužė ir vidų ir išvadavo tris
žymius politiškusius (vieną
lietuvi) ir vieną kriminalinį.
Visiems ligonbučio tarnams
buvo įsakyta nesijudinti iš
vietos. Po pusės valandos
jie išsiskirstė. Tuojaus po
to mieste pakilo didelis truk-
šmas: beveik visą miestą ap-
supo kareiviai ir visur prasi-
dėjo kratos; į visas šalis, net
į Prusus buvo išsiųsti žvalgai

ir sargybiniai pabėgėlių jie-
škoti. Bet sugauti nepasise-
kė nė vieno. „L. U.“

IŠ AMERIKOS.

Išgabenimas Amerikos tavorų.

WASHINGTON, D. C. Per
aštuonis mėnesius, iki paba-
gai kovo mėnesio šių metų,
Amerika į kitus kraštus išga-
beno žemdirbių produktų
už 700 milijonų dolerių, tai-
gi didesnę pusę visų svetur-
išgabenamųjų tavorų. Fabri-
kų išdirbinių į svetimus kra-
štus, išėjus mašinų ir geleži-
nių ir plieninių išdirbinių,
eina iš Amerikos labai ma-
žai.

Paskendo laivas.

BOSTON, MAS. Pereitos
santvarkės utarninke, Maine
paktarose, laike smarkios
vėtros paskendo laivas Sallie
B. iš Bangor. Prie to pri-
gėrė keturi paskendusio lai-
vo jurininkai; išsigelbėjo tik
kapitonas ir vienas jurinir-
kas.

Nelaimės ant geležinkelio.

BOISE, IDAHO. Netoli Hunt-
ington susimušė pasażierinis
geležinkelio traukis su tavori-
niu. Prie to viena ypata li-
kosi užmušta, viena mirtinai
apkulta, o viena apkulta nors
sunkiai, bet ne mirtinai.

Vėtros.

WICHITA, KANS. 12 d. ba-
landžio baisi vėtra atlan-
kė miestelį Stafford. Vėtra at-
ėjo nuo pietvakarių, perėjo
per miestelį vidurį, bet čia
ne daug blėdies pridirbo, tik
ant Main str. pradėjo griauti
triobas ir kelias sugriovė.
Čia daug ypatų likosi suzei-
stų.

Explozijos.

WASHINGTON, D. C. Ant
Amerikos kariško laivo
„Kearsarge“, esančio dabar
ant Karaiškių jurių, viduri-
nėj Ameriko, explodavo pa-
rakas. Explozijos keli žu-
rininkai likosi užmušti; suzei-
stų gi yra daug, o tamėskaite-
liuje yra ir mirtinai suzei-
sti.

IŠ DARBO LAUKO.

† MADISON, WIS. Darbai
eina čia gerai, ir iš kitur pri-
buvęs gali gauti darbą.

† VANDERBILT, PA. Dar-
bai eina čia šiuom kartu ne-
geriausiai ir uždario užten-
ka vos ant prasimaitinimo.

† WHEELING, W. VA. 5
Ohio distrikto kastynių savi-
ninkai ir darbininkai susitaikė.
Keturiuos didžiausios kom-
panijos priėmė už darbą už-
mokesnio tabelę 1903 m.

† SO. OMAHA, NEB. Dar-
bai čianykščiose dirbtuvėse
eina neblogiausiai ir iš kitur
atsiūtus lietuvius Centrali-
nio revoliucijos komiteto.
Apart to, buvo mažų vaikų
deklamacijos, kurios nemazą
įspūdį ant publikos padarė.

Iš Chicago, Ill.

Sužbrzdė čia žmonės rašy-
tis prie Susivienėjimo Lietu-
vių Amerikoje, prisirašo po
diką barėlį ant kiekvieno
susivienėjimo, nežiurint ant su-
vienytų Chicago ku-
nigų prieštaravimų ir išnie-
kinimų S. L. A. ir jo busen-
čio seimo. Žmonės rengias
dalyvauti ant apvaikščiojimo
su noru ir daugiau kaip 10
draugysčių prizadėjo daly-
vauti. Vis, turbūt, teisybė
viršius ir žmonės syki susi-
pras, kad kunigėliai meluoja,
buk S. L. A. yra bedieviskas
ir agituoja prieš tikėjimą.
S. L. A. nieko neturi prieš
tikėjimą, bet kada koks sa-
narys arba kuopa pasiprieši-
na kokiui kunigui, žinoma,
kad tas pradeda lysti į akis.

Ant 36 kuopos susivienė-
mo, 8 balandžio, buvo pakel-
tas klausimas užmanto nr.
14 „Lietuvos“ lietuviško vi-
suomeniško seimo. Presiden-
tas kuopos atsakė, kad to vi-
sai nereikia, kitas sakė, kas
tą seimą pradėjo, tegul ir už-
baigia. Vienas iš publikos
norėjo daroditi, kad tas da-
lykas ir S. L. A. ant naudos
išeis, bet viršininkai kuopos
ne pritarė. Viens kalbėjo
apie tą, kiti apie kitą, kalbos
ir reikavimai ėjo teip, nelygi-
nant, kaip Babilonijos bokš-
tą budavojant, negalėjo
suprasti viens kito. Nors
daugumas sanarių ir pritarė
užmantomui seimo ir norėjo
leisti per balsus, bet per bal-
sus nebuvo leista, kuopa pa-
bugo, ar gal vien jieskojo
priešasčių ne pritarimo, kad
seimas kuopai ne padarytų
kaštų. Tuom tarpu seimas
kaštų negalėjo kuopai pada-
ryti, juos visur uždengia rin-
kliava nuo susivienėjusių ir
dar paprastai atlieka kito-
kiems reikalams. Taigi kaš-
tų ne buvo ką kuopai bijo-
tiesi. Gal čia ne apie kaštus
nė ėjo?

Delegatai į seimą buvo ren-
kami „whole sale“, vienas
įnešė, kiti užtvirtino ir teip
ėjo, daugias politika veikė
negu reikalingumas ir supra-
timas, atsiuvo be jokio bal-
savimo. Gal ir gerus dele-
gatus išrinko, bet visgi dar-
bas neparlamentariškai buvo
vedamas, ir kaip su tais dele-
gatais pasirodys kuopa, tai pa-
matysime.

8 d. balandžio buvo dide-
lis visuomeniškas susivienė-
mas lietuvių, ant kurio daug
žmonių susivienė, jie labai
džiaugėsi, kad tris neseniai
atvažiavę iš Lietuvos broliai,
dirbė ant revoliucioniško
lauko Lietuvoj, revoliu-
cijonierių atstovai puikiai
kalbėjo, ypatingai atsizymėjo
savo aiškia kalba atstovas,
atsiūtus Lietuvos Centrali-
nio revoliucijos komiteto.
Apart to, buvo mažų vaikų
deklamacijos, kurios nemazą
įspūdį ant publikos padarė.

S. L. A. sanarys.

Iš Philadelphia, Pa.
Lietuviai Šv. Kazimiero
parapijoj susitalkė ir jau ne-
sivadija tarp savęs. Parapi-
jos Šv. Kazimiero ir Šv. An-
tano susijungė ir padarė vie-
ną Šv. Kazimiero parapiją.
Dabar suvienytoj parapijoj
vėl kilo valdai už giesmes.
Mat kunigas prikalbėjo lie-
tuvius sutverti chorą, bet da-
bar gieda vis vokiečiai giedo-
jai, giedoti per sumą lietu-
vių ne leidžia, kadangi mat
kunigas padaręs kontraktus
su vokiečiais giedoriais. Ar-
gi tai lietuvių lietuviško pa-
rapijoj, už lietuvių pinigų
užlaikomoj bažnyčioj, turi but
svetintaučių pastumdėliai!

Lutonas.

Iš Philadelphia, Pa.
Lietuviai Šv. Kazimiero
parapijoj susitalkė ir jau ne-
sivadija tarp savęs. Parapi-
jos Šv. Kazimiero ir Šv. An-
tano susijungė ir padarė vie-
ną Šv. Kazimiero parapiją.
Dabar suvienytoj parapijoj
vėl kilo valdai už giesmes.
Mat kunigas prikalbėjo lie-
tuvius sutverti chorą, bet da-
bar gieda vis vokiečiai giedo-
jai, giedoti per sumą lietu-
vių ne leidžia, kadangi mat
kunigas padaręs kontraktus
su vokiečiais giedoriais. Ar-
gi tai lietuvių lietuviško pa-
rapijoj, už lietuvių pinigų
užlaikomoj bažnyčioj, turi but
svetintaučių pastumdėliai!

Ir Worcester, Mas.

Lietuvių Ukėsų Klubas gy-
vuoja čia ir žmonės priguli-
ti prie kitų organizacijų at-
lanko Klubo rūpnas. 1 d.
balandžio susivienėjo sumane-
nieji draugai, prigulinti į
čianykščias organizacijas ir
nutarė suorganizuoti visas
čianykščias organizacijas, su-
vienyti visas, kokios jos ne-
butų, į vieną ryšį ir išrinkti
centrališką komitetą. Nu-
tarta siųsti delegatą į visas
draugystes ir 22 d. balandžio
susivienėjo rūmuose Ukėsų
Klubo, 96 Green st. Čia vi-
si organizacijų delegatai ga-
lės apdirbti programą veiki-
mo centrališko komiteto.

Yra čia apie 12 visokių
veislės organizacijų, pašepi-
nių draugysčių vyriškų ir
moteriškų, kaip va: Lietuvos
Dukterų, Lietuvos Ukėsų
Klubo, Alyvų Klubo (mer-
ginų), Susivienėjimo Liet.
Amer., Susivienėjimo Rymo
Katalikų, Tėvynės Myletojų,
Liet. Social-demokratų ku-
pos ir Lietuvos Worcesterio
benas. Butų labai gerai, jei-
gu but galima tas organizaci-
jas suvienyti (sunku bus tą
padaryti. Kaipgi, paveiks-
lan, suvienyti mierius Susiv.
Liet. Am. su mieriais beno
muzikantų, jeigu tarp mierių
vienos ir kitos organizacijos
nėra nieko bendro. Ant galo
ir toks sutraukimas į kruvą
visų organizacijų su visokiais
mieriais nebutų geistinu. Gali-
ma visokias organizacijas su-
traukti į kruvą atsiekimui
vieno mierio, bet reikia pir-
ma tą mierį parodyti. Su-
vienyti teip sau be mierio ne-
sidiuos. Rd.).

Todėl pažinękime, ko da-
bar labiausiai mums reikia ir
atsiekimui to galutinio mie-
rio jungkime visas musų pa-
rijas; atsiekimui svarbiau-
sio mierio, galinčio naudą
atgabenti musų tautai, eiki-
me visi iš vien.

Parmelis.

Iš E. St. Louis, Ill.
7 d. balandžio atsiuvo čia
prakalbos, parengtos lietuvių
socialistų iš St. Louis. Lie-
tuviškai kalbėjo p. P. Rep-
šys ir koks ten Huss;
angliškai, — G. A. Helm.
Apart to, dar kunigas Šla-
mas perskaitė gražias eiles.
Kalbėta apie darbininkiškus
ir tautiškus reikalus. Pra-
kalbos šokią tokią įtekmę
ant nekurių lietuvių pada-
rė.

Girdėt, jog kunigas B. Šla-
mas rengia iš E. St. Louis,
Ill. išvažiuoti, nusibodo mat
su musų atzagareiviais va-
gintis. Darbo padėta daug, o
vaisių visgi nematy.

Susivienėjimo Liet. Amer.
88ta kuopa nyksta, sanariai
nenori užsimokėti duoklės,
turbūt ir su visu išnyks.
Klubas irgi neina tuom ke-
liu, kuriuom jam prigulėtų
eiti, todėl ne daug gero gali
padaryti.

J. Pasalinis.

Iš Scranton, Pa.
4 d. šio mėnesio, ant San-
dybankio Durbankio, pele-
nuose, rado negyvą lietuvi
Juozą Žilinską. Nežinia, ar
jį kas užmušė, ar jis pats už-
ėjo ant tų pelenų. Ant vie-
do buvo ženklai mušimo.
Kadangi niekas neatšaukė,
velionis niekur ne prigulėjo,
nebuvo kam palaidoti, tai
Meskauckai, Kazys ir Anta-
nas, palaidojo ant lietuviškų
kapinių.

Jau čia sanvaite kaip
anglekasyklos stovi. Kasėj
visur pilna ant gatvių ir šne-
kučiuoja apie ateitį. Mat
dabar žmonės gana turi luo-
so laiko.

J. Petrikis.

Iš Union City, Conn.

Iš Union City, Conn.

27 d. rugpjūčio per metų
pas mus susitvėrė pirmutinė
moterų draugystė, po vardu:
„Birutos“, prisirašė 9 drau-
gės ir visos įmokėjo po 25c.
Likosi išrinktas komitetas,
susidedantis iš 6 sanarių.
Nutarta vienbalsiai, kad į
draugystę gali prigulėti visos
moterys ir merginos, be skir-
tumo tikėjimo ir pažvalų,
kaip katalikės teip ir prote-
stantės; išsųk ant to visos su-
tiko. Bet paskui musų vir-
šininkės nubėgo pasiklaust
pas kleboną, kun. P. Sauru-
saitį Waterburyj, kuris, ma-
tyt, nupėikė draugystę ir jos
vardą ir ant antro susivienė-
mo, 13 rugsėjo, beveik visos
saliuninkės atsiskyrė nuo
draugystės ir pasidarė įstaty-
mus sulys klebono norų, pa-
sivadino „Lietuvos Dukte-
rim“, bet vietiniai lietuviai
vadina jas „užboninėms“, nes
daugiausiai ten yra saliunin-
kių. „Birutos“ draugystėj
liko vos 9 draugės, kurias
„Lietuvių Dukterys“ visai
persekiadavo. Vienok „Bi-
rutos“ draugės persekiojimui
nepaisė ir lankyt gertuves nė
mislyt nemisliu, ką „Lietu-
vos Dukterys“ pirmiausiai
priklašiodavo. Ant paskuti-
nio susivienėjimo, balandžio 2
d. š. m., vėl atsiskyrė nuo
„Birutos“ draugystės 3 sana-
rės, nes jos buvo prielankės-
nės „Lietuvos Dubterims“.
„B.“ draugystė nutarė jų
įmokėtų pinigų pasiilkti po
50c. ir paskirt revoliucijai.
Dar „Birutos“ draugystė iš
savo izdo paaukavo \$4.00; vi-
so pasidaro \$5.50. Pinigus
tuos siūnčiam „Kovos“ re-
dakcijon persiuntimui revo-
lucionieriams L. S. D. P.

Toliaus musų draugystė dar
žada paaukauti tautiškiems
reikalams, jeigu tik rastusi
paš mus daugiau susipratu-
sių moterių ir merginų; ku-
rioms rūpėtų tautiški reika-
lai bet ne svaiginanti gėry-
mai. Aš nepadyviu saliunin-
kių, nes jos iš gėrimo
biznį varo, bet mes, moterys
ir merginos, turime ristiis į
grynai tautiškas draugystes
ir kuopas, apsvarstyt savo
reikalus ir padėt vyrams ir
broliams kovot prieš musų
išnaudotojus ir siurbėles, ku-
rie išnaudoja musų spēkas ir
turtą viekaisiais monais. Dėl-
togi merginos ir moterys, no-
rinčios prisirašyti į moterų
tautiską „Birutos“ draugy-
stę, lai kreipiasi prie protoko-
lų sekretorės:

Julijonos Eimaičiūtės,
72 Curdis st.,
Naugatuck, Conn.

Iš Minersville, Pa.

9 d. šio mėnesio pasimirė
čia Jokubas Bružas. Velio-
nis paėjo iš Suvalkų gub.,
Igliaukos parapijos; buvo
dar jaunas, turėjo 22 metus.
Atvykęs, turėjo gerkles ligą,
ne galėjo sunkių darbų dirbi-
ti, dirbo tik prastus

jimal, bet vien ant doriskų jū principu. (Rd.) ir laidoti ant katalikiškų kapinių, kadangi mat ir pasimirusio brolio neprisigulėjo prie kunigo parapijonų. Atsėjo todėl kuną palaidoti ant protestonų kapinių ir tas atsėjo daug pigiau, nes velionio brolio užmokėjo tik 6 dol., o lietuviškasis kunigas nepasigaudino brolio velionio siulomais 16 doliarų. Tuom tarpu lietuvis kunigas gerai žinojo, kad velionis buvo kaliku, kad jis atliko ir vėlykų išpažintį. Čia mat pasirodė, jog svetimi turi daugiau artymo meilės ir sąjaušmo lietuviams, negu lietuviškos kilmės, lietuvių užlaikomi kunigai. Tokia mat jau artymo meilė, toks krikščioniškos doros supratimas pas daugumą mūsų kunigų! Dollaris tai jų dora ir tikėjimas; kas jų doliarų ne duoda, tai bedievis ir nevertas vietos ant katalikiškų kapinių, o vienok mūsų kunigai rugoja, kad pas mus tikėjimas puola. Puldo ji labiausiai mūsų kunigai!

Lietuvis.

Iš Worcester, Mas.

9 d. balandžio, čiauykščio Ukėsų Klubo rūmuose buvo visuomeniškas lietuvių susirinkimas. Buvo užmanyta rinkti aukas sušelpimui revoliucijos Maskolijoje. Terp kitko, buvo užmanyta, kad kiekvienas revoliucijos naudai dėtų nors po doliarį kas mėnuo, kol revoliucija ne pasibaigs. Buvo pritarianti užmanymui, bet vienas iš burio atsiliepė, buk revoliucijonieriai ne gerai daro, girdi, mes jiems siunčiame aukas, o jie sau geria, baliavoja ir žmonės skriaudžia" (tai jau mat toks mūsų paprotys kitus vien kaltinti, mėti ti nužiurėjimus, sėti neuzsitikėjimą. Tą daro lygiai socialistų priešai, kaip ir jų draugai. Bet toks budas netikęs, biau rus. Kaltinti galima, turint davadus kaltės, doras žmogus ne kaltina ant tuščio. Rd.). Minėtas žmogus dar nė cento ne aukavo nė socialistams, nė kitoms partijoms; jis tiek supranta apie socializmą, kiek mulas apie vyno skanumą. Tėvynės labas jam nerupi. Salinuoose, ant piknykų praleidžia pinigus ir ne vieną darbo dieną, bet to ne skaito, o labui savo brolių, labai tėvynės gailisi jau kvorterio. Ar gi ne sarmata tokiems atsaliams, silpnapročiams?

Ant minėto susirinkimo ne daug buvo norinčių aukauti, bet visgi susirinkę sudėjo \$9.60. Pinigai tie nusiųsti į Londoną socialdemokratų partijai. Atitraukus persiuntimo kaštus, nusiųsta iš viso \$9.44. (Aukautojų pravarės kitą vietą. Rd.).

Kalaraukas.

Iš Los Angeles, Cal.

Oraš čia sveikas, šiltas, žiemos nebuva. Auga čia didžiausi vynuogmedžiai, nuo vieno krumo kartais gauna po 10 tonų uogų. Lietuvių yra čia mažas būrelis, jie daugiausiai užsiima žemės pirkimu (kaip ta reikla suprasti? Ar jie perka žemę ir ant jos rengia sau farmas, ar tarnauja pardavinėjančioms žemę kompanijoms? Rd.).

Darbai eina čia vidutiniškai, uždabariai didesni negu kituose štetuose, ypač merginų dirbančių pas šeimininkus (ar tarnaičių? Rd.), algos geros: jos gauna ant mėnesio po 20-35 dol., kitur tokių algų merginoms nemoka.

Chas. Kisieliū.

1704 E. Main st.,

Los Angeles, Cal.

Iš Scranton, Pa.

8 d. š. m. tapo suareštuotas ant skundo vieno lietuvi Antanas Brazaitis, buk jis papildęs žmogžudystę Worcesteriye, Mas. Nabagas šjo dar į bažnyčią pasimelsti, turbūt kad Dievas apmazgojū nū susitepimo, bet malda ne gelbėjo; išėjus laukan, vienas lietuvis su pirštu parodė poliemonui ir pasakė, ką jis padarė. Laikraščiuose buvo pagarsinta, kad kas Brazaitį paims, gaus šimtą doliarų, turbūt tas lietuvis dabar gaus pažadėtą dovaną. Ir čia, Scrantone, Brazaitis atsižymėjo kaip peštukas.

9 d. š. m. prezidentą Šv. Juozapo parapijos, J. A. sumušė einant gatve. Užpuolė ant jo keturi valkatos, sudraskė drabužius ir veidą sudanžė. Lietuviai mano, kad teip padarė airiai užtai, kad parapijos prezidentas eina prieš kunigą.

Bacių Juozas.

Textas rezoliucijų, priimtų ant seimo Philadelphiaje 22 vasario, 1906 m., išsiųstų ant vardo caro ir įstaigoms žymesnė Maskolijoje.

Visas svietas mato, kad Maskolija rengiasi į naują gyvenimo gadinę. Netikta subružo giliosios Maskolijos žmonės, bet ir viešpatystės pakraščiai, apgyventi ne maskolij. Suomaliečiai atgavo atgal pilningą savydaldą. Teippat savyvaldos reikalauja lenkai, rusinai, užkaukazis, net tolimoji Siberija. Pats carų sostas pripažino savo manifestais reikalingumą paplatinti valnybės saviems pavaldiniams.

Lietuva yra buvusi šalis su savo valdžia, šalis nepriklausoma nuo savo kaimynų. Musų didieji kunigaikščiai pakeldino šalį politiskai, ir sutvarkino gyvenimą, išleisdami Lietuviškąjį Statutą, kurio veikmė vos 19me šimtmeityje tepasibaigė. Vieni būs musų visos tautos, per keletą šimtmečių kryželių vokiečių draskoma, tapo atsiekta prie Zygmanto Augusto, nes Latvių žemė, nors vėlai, sugrįžo atgal prie Lietuvos. Rodo 1569 m. įvykusi buvo unija Lietuvos su Lenkija ir lietuviai gelbėjo Lenkijai Europos akyse išsiugstinti teip politiskai, kaip ir kulturiškai, bet visgi Lietuva lenkiškoje respublikoje naudojosi iš autonomijos, iki tojų lietuviškai-lenkiškoji respublika gyvavo. Bet kada Lietuva ir Lenkija 1795 m. pateko į Maskolijos carų rankas, vyriausioji valdžia tą musų šalies autonomiją pasmerkė ir visokiais įnagiais stengėsi lietuvių tautą išnaukinti, permainydamas net Lietuvos vardą ant šiaurvakarių krašto; pats caras liovėsi vadintis Lietuvos didžiųjų kunigaikščių. Lietuvių mokyklas, universitetas Vilniuje ir visokios stipendijos, prie mokslo įrenginių pririštos, tapo sukonsifikuoti; tautiškas muziejus ir archivas (lietuviškoji metrika) tapo išgauti į Maskoliją ar apgrobti; lietuviškoji spauda 1864 m. tapo uždrausta ir tik po 40 metų atkaklaus spyrimo ir didelių kančių tąją atgavome 1904 m. caro reikriptom. Šalis mūsų tapo po prievarta kolonizuota maskolais, daugybė dvarų pateko į valdžios rankas su skriauda šalies gyventojų; bažnytinė žemė ir kapitalai išnešanti bent 171 milijonų rublių, tapo paglemti. Lietuvis po Maskolijos valdžia, nors ant savo nuo tukstančių metų žemės gyvendamas, neteko valstiskų tiesų: nė

administracijoje, nė teisme, nė mokykloje, jis urėdų neturėjo, jo kalba tapo po kojų patremta ir net pačią žemę pirkiesi jam tiesa tapo suvaržyta. Tas pats buvo iš religiško atžvilgio: bažnyčias, taisyti, naujas statyti, visokių apeigos buvo uždrausta po aštria banda. Galiausiai didkunigaikštystės tapo atplėštas nuo sanryšio su Lietuva ir priglaustas prie Lenkų karalystės, kurios šiaurinis kraštas, tarp Prūsų rubėžiaus ir upės Nemuno gulintis, Suvalkų gubernija vadinamas, yra apgyventas beveik vienų lietuvių, kurie kalboje, nė kiltje savo neturi jokios giminystės su lenkais. Šitoji gubernija, drauge su dalimi Lomžos gubernijos, nuo senesnio istoriško laiko buvo teip vadinama viduramžiuose Sudavituodami ateivius lietuvius iš Suvalkų gub. ir iš kitų Lietuvos kraštų, teipogi ir latvių Suvenyotose Amerikos Valstijose, reprezentuodami ateivius lietuvius iš Suvalkų gub. ir iš kitų Lietuvos kraštų, teipogi ir latvių Suvenyotose Amerikos Valstijose gyvenančius, ant kongreso 22 d. vasario 1906 m., Philadelphiajos mieste atlikto atmintinėje dienoje gimimo Jurgio "Washingtono, kuris skaitosi tėvu liuosybės Suvenyotų Valstijų, vienbalsiai nutarėme pranešti Maskolijos valdžiai, kaip ir visuomenės dalį reprezentuojančioms yvairių tautų Maskolijos partijoms, kad mes lietuvių;

a) Kaip Maskolija visatini, teip Lietuviai po draugelį, kaip ir kokios saulės užtekant ištroškę, reikalaujame pripažinimo ir įgyventi įvesdinimo konstitucijos, paremtos ant principų liuosybės, ypačiai: liuosybės sažinės, apaudos, susirinkimų, susibendravimų, nepaliečiamybės ypatos be teismo nusprendimo.

b) Nuo Maskolijos valdžios reikalaujame, kad centralizuojamos valdymo sistemos su rusifikacija, kaip barbariška, su laiko ir apšvietimo dvasia nesutinkanti, visų apšvietusių viešpatysčių panaikinti, pati atmainyti ir musų tėvynėje Lietuvoje suteiktų mūsų broliams reikalingą savyvaldos laisvę, autonomijos formoje, su visuomenės renkamu seimu Vilajuje, ko mūsų broliai tenai gyvenantie jie ne kartą jau nuo maskolikosios valdžios reikalavo, nes tik tokiu būdu galima bus pakelti ekonomiską ir kulturišką Lietuvos stovį ir invykinti tenai politiską ramybę, teip labai reikalingą, idant lietuviai galėtų ramiai ir patogiai sugyventi su rusų tauta, su kuria tiek šimtų metų kaimynystėje gyvena;

c) Tegul visoki lobiai valdžios, po yvairiomis priekabėms konfiskuoti musų tėvynėje visokeriopais metais — ar tai bažnytiniai turtai, ar tai dvarai ir mškalai, ar tai Vilniaus universitetas su muvalnyjo nuo mangolisko jungo, gavo religiską ir tautiską valnybę, net rusiška literatūra, persekiojama namieje carų valdžios, spaudinosi Lietuvos sostaplėje; taigi Lietuvai, akyse Rusijos, užsipelnyti turėtų guodone.

d) Lietuva ir Europai suteikė pramogą valnybės, parmušdama kryželių zokoną, tą ramstį dvasiškos priespaudos, kurio nelikus, atsidarė liuosas laukas platinimui mokslo ir religijos.

e) Suvalkų gubernijos lietuviai neužmiršo savo praelties, ir ateityje nori drauge gyventi su savo broliais kitų Lietuvos kraštų (Kauno, Vilniaus ir Gardino gub.) lietuvių ir dalintais su jais visos tautos likimu.

c) Kaip „memorandume“ gr. Witte, ministerių prezidentui Petrapije, padidėjo mėnesio lapkričio paduotame, teip ir ant seimo Vilniuje 4 ir 5 d. gruodžio, jie nutarė reikalauti, idant, Lenkijoje, autonomiją įvedant, Suvalkų gubernija nuo teip, vadina mos „Lenkų Karalystės“ atskirta ir su autonomiskąja Lietuva suvienyta būtų; juk kaip ir augščiau Suptvetoji Viennos Kongreso Lenkų karalystė, kaip dar 1830 m. pamaikinta, ne eksistuoja, todėl ir Suvalkų gubernija, ipso facto, nuo seniai prienešančios Lenkų Karalystės ne priguli ir jos gyventojai lietuvių prie Lenkijos prigulėti jokiū būdu nenori.

To viso dėlei, mes, 169 delegatai nuo 124 lietuviškų draugysčių Suvenyotose Amerikos Valstijose, reprezentuodami ateivius lietuvius iš Suvalkų gub. ir iš kitų Lietuvos kraštų, teipogi ir latvių Suvenyotose Amerikos Valstijose gyvenančius, ant kongreso 22 d. vasario 1906 m., Philadelphiajos mieste atlikto atmintinėje dienoje gimimo Jurgio "Washingtono, kuris skaitosi tėvu liuosybės Suvenyotų Valstijų, vienbalsiai nutarėme pranešti Maskolijos valdžiai, kaip ir visuomenės dalį reprezentuojančioms yvairių tautų Maskolijos partijoms, kad mes lietuvių;

a) Kaip Maskolija visatini, teip Lietuviai po draugelį, kaip ir kokios saulės užtekant ištroškę, reikalaujame pripažinimo ir įgyventi įvesdinimo konstitucijos, paremtos ant principų liuosybės, ypačiai: liuosybės sažinės, apaudos, susirinkimų, susibendravimų, nepaliečiamybės ypatos be teismo nusprendimo.

b) Nuo Maskolijos valdžios reikalaujame, kad centralizuojamos valdymo sistemos su rusifikacija, kaip barbariška, su laiko ir apšvietimo dvasia nesutinkanti, visų apšvietusių viešpatysčių panaikinti, pati atmainyti ir musų tėvynėje Lietuvoje suteiktų mūsų broliams reikalingą savyvaldos laisvę, autonomijos formoje, su visuomenės renkamu seimu Vilajuje, ko mūsų broliai tenai gyvenantie jie ne kartą jau nuo maskolikosios valdžios reikalavo, nes tik tokiu būdu galima bus pakelti ekonomiską ir kulturišką Lietuvos stovį ir invykinti tenai politiską ramybę, teip labai reikalingą, idant lietuviai galėtų ramiai ir patogiai sugyventi su rusų tauta, su kuria tiek šimtų metų kaimynystėje gyvena;

c) Tegul visoki lobiai valdžios, po yvairiomis priekabėms konfiskuoti musų tėvynėje visokeriopais metais — ar tai bažnytiniai turtai, ar tai dvarai ir mškalai, ar tai Vilniaus universitetas su muvalnyjo nuo mangolisko jungo, gavo religiską ir tautiską valnybę, net rusiška literatūra, persekiojama namieje carų valdžios, spaudinosi Lietuvos sostaplėje; taigi Lietuvai, akyse Rusijos, užsipelnyti turėtų guodone.

d) Lietuva ir Europai suteikė pramogą valnybės, parmušdama kryželių zokoną, tą ramstį dvasiškos priespaudos, kurio nelikus, atsidarė liuosas laukas platinimui mokslo ir religijos.

e) Suvalkų gubernijos lietuviai neužmiršo savo praelties, ir ateityje nori drauge gyventi su savo broliais kitų Lietuvos kraštų (Kauno, Vilniaus ir Gardino gub.) lietuvių ir dalintais su jais visos tautos likimu.

mums autonomijos už klaidas valdžios, slėgusios mus per dangian kaip 111 metų. Nuo maskolijų tautos atsiskirti mes negeidžiame, bet norime pasilikti kaip autonomiską valstiją, surišta su politisku kunu didesės rusų tautos.

Lietuvių ir latvių suvienyta tauta po autonomija su visuomeniskai išrinktu seimu pripažįs lygias tiesas kitoms tarp lietuvių apsigyvenusioms tautoms, be skirtumo tikėjimo ir kilmės, jeigu jie elgsis kaip valstiečiai ir rūpinsis apie gerovę autonomiskosios šalies, kaip žydams, rusams, lenkams, totoriams ir kitoms tautoms.

e) Galiausiai reikalaujame amnestijos visiems politiskiams nusikaltėliams ir kad kuoveikliais iš kalėjimų paleisti taptų žmonės, kurie trūsė labai teip rusų, kaip ir musų tautos, išgavimui konstitucijos viešpatystei ir autonomijos kitoms tautoms, kaip ir mums lietuviams.

Po šitoms rezoliucijoms pasirašome:

Kun. M. Peza, pirmesdis,
T. Dudas, kasierius,
ir seimo sekr. Daukša.

Turbūt klaida?

Nr. 13 „Lietuvos“ patilpo korespondencija iš Bostono, Mass., kurioj, šv. Petra ir Povilo draugystės sanarys rašo, buk jų draugystė pasiskyrė Lietuvos reikalams \$100.00, o sanarių sudėjo \$64.00. Kaip ten nebuk, bet C. K. R. Š. apturėjo per kun. J. Žilinską tikiai \$154, kurie paskirti, kaip sanarys nurodo: \$100 L. D. P., \$27 Mokytojų Dr. ir \$27 Liefuviškos kalbos reikalams, tai iš viso \$154, o kur dar \$10, kurie ne prisiųsti, nė prie paskirtų nepriskaityti!

Nr. 14 „L.“ Jaunų Amerikos Lietuvių Pasilinksminkmo Klubas Chicagoj (per Komitetą) praneša apie paaukavimą \$50 nuo baliaus pelnytų pinigų. C. K. R. Š., kaip aš žinau, apturėjo tikiai \$30 per rankas C. J. Wistert'o. Kur čia yra klaida? Paskui parašyta: „paskiriame juos abiem partijom.“ Lietuvoj dabar partijų yra ne dvi, bet trys ar keturios, dėlto skiriam, reikia pasakyti vardais, kurioms, kitaip mes negalime žinoti. Tie pinigai \$30 guli pas kasierį kaip nepaskirti, ir laukia aukautojų paskyrimo

C. K. R. Š. finansų sekretorius
Fort. J. Bagočius.

Reikaluose aukų dalinimo.

14 „Lietuvos“ skaitau atšaukimą į visuomenę. Tai jau bus antras iš eilės atšaukimas, kad aukos būtų siunčiamos C. K. R. Š. izdininkui T. Duda. Bet aš norėčiau užklaust kun. Pezės, kodėl jis atšaukė antrą kartą į visuomenę? Ar kun. Peza mano, kad pirmasis ne buvo atšaukiantis parasytas?

Pirmame atšaukime, po kuriam buvo pasirašę visi C. K. R. Š. sanariai, buvo pasakyta, kad kaucija yra užstatyta iš „Relief Fund Lithuanian“ (Suprask — iš aukų surinktų Duda užstatė sau kauciją). Dabar kun. Peza sako, kad kauciją užstatė „Society Bank of New York and Philadelphia.“ Ir kuriame atšaukime pasakyta teisybė? Jeigu pirmas melastroška galutinai į vieną potitiską kuną suvienyti po virš minėtają autonomiją. Toks lietuvių-latviškosios tautos susivienijimas neužtenka nieko rusų didėjai tautai, bet priešingai: rusų tauta atsisėis pripažinimui

į komitetą dabar Šliupas ne priguli. Jeigu rašėjas ne užsitiki visam naujam komitetui, tai turi išrodyti priežastis neuzsitikėjimo. Rd.) veidmainiavimo, Šliupas, ke li metai atgal, knygelėj „Praelis dabartis ir ateitis“ pasakė, jog lietuviški kunigai: kun. M. Peza, Juodisius, Mašiotas ir Varnagyras, kurie visokių špų yra pritaikę visuomenei, užsitikėjimo neverti. Bet dabar Šliupas su jais susitaiko (Naują komitetą rinko ne Šliupas ir jis jame nė jokios rolės ne lošia. Jeigu Philadelphiaj išrinktas komitetas negeras, tai reikia jo negeru išrodyti ir tasyk lietuviška visuomenės galės išrinkti sau geresnį. Rd.).

Aš jau kelis kartus atlikau Brocktono koloniją ir patyriau iš kn. Pezės praktiško darbų, kiek jisai velija geru darbininkams ir jų socialdemokratų partijai Europoje. Jeigu ne kun. J. Žilinskas, tai jisai būtų seniai susiliejęs su Šliupu ir kun. Miluku (bet kas bendro yra tarp Šliupo ir Miluko? Rd.) ir kitais kunigais, kurie baltisiais apšmeizta socialistus. Brocktone, kiek buvo suka susirinkimų, kunigai visada teip taikė, kad jiems neprilankus negalėtų gauti kalbas laikyt. Dabar kun. Peza, rinkdamas aukas savo išrinktiems kolektoiriams teip įkalba, juos pamokina, kuriai partijai aukas skirti.

„Kuriai partijai skirti aukas sušelpimui revoliucijonierių? Ar tai partijai, kuri karstai darbuojasi, ar tai, kuri ne teip karstai, bet daugiau su knygelėmis žmonės pertikrina.“ Kunigas Peza mano, kad jų partijos, tai yra demokratai (iš privesto pasakymo to ne matyt. Rd.), kartais, surinkę pinigų, nutaria atspaudinti knygelės, kaip pereitą rudenį atsitiko su Brocktono lietuvių 75 doliariais, paaukautais revoliucijos naudai; kunigai apvertė juos išleidimui knygos. Knygos ir po šiai dienai dar ne atspaudino, o pinigai seniai nugarbėjo į jų (1 kenof) kas pinigus pasilaikė? Tą reikia aiškiau parašyti, tegul visuomenė žino. Rd.) beriant, reikia pasakyti vardais, kurioms, kitaip mes negalime žinoti. Tie pinigai \$30 guli pas kasierį kaip nepaskirti, ir laukia aukautojų paskyrimo

C. K. R. Š. finansų sekretorius
Fort. J. Bagočius.

Reikaluose aukų dalinimo.

14 „Lietuvos“ skaitau atšaukimą į visuomenę. Tai jau bus antras iš eilės atšaukimas, kad aukos būtų siunčiamos C. K. R. Š. izdininkui T. Duda. Bet aš norėčiau užklaust kun. Pezės, kodėl jis atšaukė antrą kartą į visuomenę? Ar kun. Peza mano, kad pirmasis ne buvo atšaukiantis parasytas?

Pirmame atšaukime, po kuriam buvo pasirašę visi C. K. R. Š. sanariai, buvo pasakyta, kad kaucija yra užstatyta iš „Relief Fund Lithuanian“ (Suprask — iš aukų surinktų Duda užstatė sau kauciją). Dabar kun. Peza sako, kad kauciją užstatė „Society Bank of New York and Philadelphia.“ Ir kuriame atšaukime pasakyta teisybė? Jeigu pirmas melastroška galutinai į vieną potitiską kuną suvienyti po virš minėtają autonomiją. Toks lietuvių-latviškosios tautos susivienijimas neužtenka nieko rusų didėjai tautai, bet priešingai: rusų tauta atsisėis pripažinimui

K. Rutkus.

Priešai žmonių laisvės.

Paskutiniame laike sąjudo priešai lietuvių tautos, trokštančių laisvės žmonių, ypač

kunigija neriasi iš kailio, statosi prieš revoliuciją Lietuvoje, keikia iš sakyklių ir per „Zvaigždę“. Mat kunigai jaučia savo silpnas puses, savo veidmainystes ir galą viešpatavimo ant žmonių proto. Mat kiekvienas valdovas, tikėjimiskais meklis ar politiskais despotas, jaučiamas savo galą, griebiasi ašiausio įnagio palaikymui žmonių verguvę ir akloje paklusnybėje; teip elgiasi ir musų kunigai; nesakau visi, bet didesnė jų dalis, gatavi sutverti juodąją šimtinę išskerdimui nepatinkančių ypatų ir organizacijų, ypač aukaujančių kovojantiems už laisvę Lietuvos žmonių. Ar šiaip ar teip, galima sakyti, veltas kunigų darbas, jiems ne pasiekęs sutverti juodąją šimtinę čia Amerikoje. Patirpimas, „Zvaigždės“ publiistas, rašo „Zvaigždėj“, buk Lietuvoje revoliucijos nėra, yra kazokų nagaikos, plėšimai, areštai, kontrubucijos, žmogžudystės, viskas, tik ne revoliucija. Mat toki Patirpimai, nusipenėjė biednų darbininkų prakaitu, iš jų tamsybės gerdami gardų vyną, nepripažįsta vargdieniams tiesos kelti revoliuciją prieš tironus, nes revoliucija ne kelia gerovę krodiklių, revoliucija Lietuvoje ir visoj Maskolijoje yra tai kova už laisvę ir tiesas visų žmonių pavergtų caro tironiškos valdžios. Kovą veda susipratęs proletarijatas, kuris netik griauja caro sostą, bet po draug visos pasaulės karunuotus žmogžudius, kovoją revoliucijonieriai prieš cionikus, apgalvestaujančius tironus. Musų kunigai negali nusiraminti net ten, kur jų niekas nekludo, nepamiršta jie nė Susivienijimo Lietuvių Amerikoje, nors ši musų organizacija kunigams kelio nepastatė ir nekludo tikėjimo. Gal musų kunigai užpyko užtai ant Susivienijimo Lietuvių Amerikoje, kad pereitas XX seimas nepasielgė teisingai, visus ant seimo atsiųstus linkėjimus sanarių seimas perkosė per savo cenzūrą, kad viskas likosi išbraukta apie kunigus bei jiems priešingi išsitarimai, tai šmet kunigai pradėjo iš anksto reikalauti, kad neatbutinai mes jų neužmirštume ant busiančio seimo Chicagoje.

Senas Krivaitis.

Paveikslai Visatos.

ASTRONOMISKAS VAIZDELIS BRUNO H. BUERER'LO.

Vakaras. Rudas šilnas kas-kart eina tamsyn. Giris, lyg koks šešėlinis paveikslas, ekriasi nuo vakarų dangaus raudonumo, kur saulė pradingo, išnyko. Per padangę laksto maži auksuoti debesėliai, it maži senoviški laiveliai. Pro auzis prazimbja pasivėlinusi bitelė, besiskubindama iki tamsai savo gyvenimą surasti. Kai-kada girdėtis da žiogo vakaro daina, o toluoj, ten už pelkės, kuri, kaip juodos įkapės žemės predengia, matyti maža žvakelė, šviečianti į dausas ir kas-kart šviesyn einanti.

Dabar jau laikas zvaigždėms pasibusti. Povaliai jos viena po kitai užsižiebja ir šalia viena kitos grupuojasi, padaro nuo senų-senovės pažįstamus paveikslus. Šituos paveikslus jau vaikas matė, suaugęs vyras ir senolis; jio visada buvo vienoki, nesimainę, lyg kad jie amžini būtų. — Mes žiurime į zvaigždes ir matome tą patį Gryžulį, kurį senieji vikingai jau pirm tukstančių metų matė, matome juostą, Orioro zvaigždynę ir šviesiąją zvaigždę „Syrius“, kurią tokių jau

ir senieji egiptėnai matė, kurie, budavojamų garsių, iki šiai dienai užsilikusių, piramidų sienas ir urvus visada ant tos senosios žvaigždės kreipė. Kada nuo šitų senovės kapų paminklų nebus jau jokio ženklo, nebėliks nė vieno akmens, kada visas šios gėdynės gražumas ir dailumas išnyks ir paskės užmirštyti; tuomet da tebebus tos žvaigždės danosė, tvėrdamos tą patį paveikslą, tą pačią tvarką, tebevis tos amžinos žvaigždės.

O vienok nē žvaigždės nē ra amžinomis! Mes, žiūrėdami į tas žvaigždes, ir manydami galėsia šiaip-teip jų paslaptis išrūti, vartojame, paprastai, neatsakančius, netinkančius organus, ir tuomi neįstengiami mįlės išaiškinti. Mes, žmonės, galime but prilygtinai prie maržo ant obelių gyvenančių kirmėlačių, kurioms netolimas baznyčios bokštas vis begalo augstas išrodo, ar ji ant viršaus obuolio ar apačioj jo yra. Žmones galima teipgi prilygtinti prie viendienės musės, kuri vos vieną dieną tegyvena, kuriai aušra jau svieto pabaiga yra. Šitas trumpaamžis gyvūnas, be abejonės, jokios permainos ant žemės paviršiaus nepatėmija, ir gal mano, kad aržualas amžinas yra, bet mes žinome, kad jį mūsų prosenūlini įšodino ir gal mus da nūkaršus, jis jau bussupūvęs, bus išnykęs.

Jeigu mes galėtume tukstančius metų įsekundas pakeisti, iš milijonų mylių metrų padaryti, tai tikrai matytume, kad žvaigždės nuolat po erdmę skraido; matytume, kad žvaigždės, kaip Šv. Jono vabalėliai vasaros naktys, šian ir ten lakioja, arba kaip pageltę lapai rudens vėjo sian ir ten nešiojami. Bet žvaigždės yra be galo toli nuo mūsų ir matuodami geriausiais matavimo instrumentais, galima į dešimtį metų patėmyti, kad kai kurios per plauką prištartinio, o kitos atsitolino. Vienok žvaigždės lekia su labai dideliu greittumu dausose; jų lėkimo greittumas mažiausiai šimtą kartų didesnis už išsautos iš karabino kulkos. Mūsų saulė, o su ja sykiu ir žemė, lekia su greittumu 57 kilometrų sekundoj per erdmę žvaigždyno Herkules link. Šviesiausiai žvaigždė Syrius tolinasi nuo mūsų kas sekundą ant 75 kilometrų, o žvaigždė Vega, svarbiausioji žvaigždyno Lyra, artinasi su pulso mūšimu ant 81 kilometro. Nors mes ir visą amžių į tas žvaigždes tėmytume, visgi jokios permainos neuztėmytume, nes kę reiskia jų greittumas prieš begalines tolimas, kurios mūsų saulės sistema nuo saulių sistemų žvaigždės Syrius ir Vega skiria?

Saulė yra nuo mūsų dvi dešimt milijonų musikų mylių atstu. Šita toluma išrodo mums labai didelę! Iš karabino išsauta kulka turėtų mažiausiai dešimtį metų lėkti, kol saulę pasiektų; elektrika, kuri į sekundą laiko 60000 mylių perbėga, turėtų nemaziau kaip 54 minutų eiti, kol ant saulės butų. Jeigu gi mes telegrafo dratę nuo žemės iki saulės nutiestume, tai telegramas, ant žemės paduotas, tik į 54 minutes saulę pasiektų. Vienok kokis dedelis tolimas skiria saulės vieną nuo kitos! Begaliniai ruimai yra tarpe visų saulių, o visos stovinčios žvaigždės yra tolimosiau saulėms kaip ir musėkė; mūsų žemė yra tik mažutė saulės palydovė. — Arčiausioji mūsų saulė žvaigždė yra „stovinti žvaigždė“

žvaigždyno Centaurus. Šita žvaigždė — jos vardas „Alpha Centauri“ — yra 255000 kartų toliau nuo mūsų negu saulės pasijūstas tai žvaigždei telegramas pasiektų ją į tris metus. O šita žvaigždė yra pama arčiausia! Vienok ir kitas šviesias žvaigždes kitų žvaigždynų turime mūsų saulės sistemos kaimynėms rokuoti, nors jos ir pavėizdan „Syrius“ 5, „Capella“ 15, arba „Šiaurinė žvaigždė“ 25 kartus toliau nuo mūsų negu „Alpha Centauri“. Nes viskas, ką mes savo akimis galime matyti, priguli, lygiai kaip ir mūsų saulė, prie to paties skyrio, prie tos pačios gubernijos visatoje.

Žvaigždės astronomai padalino į 16 skyrių sulgy žvaigždynų didumo arba aiškumo. Žvaigždėtojų naktį savo akimis tematomė tiktai žvaigždės 1—6 dydžio, bet aiškioj mėnulio šviesoj pradingsta ir žvaigždės 5 ir 6 dydžio.

Vienok šviesumas žvaigždynų neapeina nuo jų didumo, bet nuo jų tolimo, nes, sulgy padarytų iškiliol matavimų, šitos saulės ne kas žin kiek tesiskiria didumu nuo mūsų saulės. Užtai ir skirtumas tolime kur-kas yra svarbesniu negu skirtumas didume.

Žinome dabar, kad šviesumas kokios-nors žvaigždės yra miera jos tolimo, užtai ir sakėme pirma, kad šviesios žvaigždės mums matomų žvaigždynų yra kaimynėms mūsų saulės. Vienok, ką reiskia maža skaitlinė tų žvaigždynų, kurias mes savo akimis matome, prieš nesu skaitytus milijardus tų, kuriuos begalinėje erdmėje skraido ir kurias mes, net su didžiausiais žiuronais, kaip mažas blizgančias deimantines skeveldas ant tamsaus apsiauto dievaitės Urania tematomė?

Žiūrėk tiesiog į dausus! Viršui matai žvaigždyną „Gulbės“ (Cygni), šviesioji žvaigždė tos grupos yra žvaigždė „Deneb“. Iš viso pamatysi apie tuziną žvaigždynų. Bet jeigu pažiūrėtum į tą žvaigždyną per astronomišką žiuroną, tai teip daug žvaigždynų matytum, kad negalėtum jų visai suskaityti. Yra tai svietai sviete, blizgančios kibirkštės visatoje ir kiekviena žvaigždė yra didelė saulė, milijonus kartų didesnė už mūsų žemę; o visos tos saulės su begalinio greittumu per erdmę bėga. — Žiūrėdamas per žiuroną, matytum žvaigždes, kurios gal 1000 kartų toliau yra negu visos paminėtos šviesios žvaigždės žvaigždynuose. Yra tai žvaigždės 7—8—10 dydžio. Astronomas Gyliden aprokavo, kad jos nuo mūsų yra apie 780—1000 „šviesos metų“. Kaip žinome, šviesa lieka pavidale vilnių per erdmę. Įsekundą laiko tos šviesos vilna nukelia 42000 mylias (300000 kilometrų); nuo saulės iki žemės ateina šviesos vilna į 84 minutes laiko (elektrika į 54 minutes). „Šviesos metų“ astronomai vadina tą tolimą, kurią šviesos vilna į metus laiko perbėga, taigi vienas „šviesos metų“ reiskia tolimą 946750000000 kilometrų. Arčiausia mums žvaigždė — Alpha Centauri — yra nuo mūsų 4½ šviesos metų, o vienok tas da kaipi nieko nereiskia prieš tolimą žvaigždynų 8—10 dydžio. Šviesa nuo jų, galima sakyti, jau daugiau kaip tukstantis metų į dausus išlėkė, o ji tik tai dabar mus tepasiekia.

Vienok ir šitos žvaigždės priguli da prie to pačio skyriaus, prie tos pačios gubernijos kę ir mūsų saulės sistemoje. Kaip geografinis knygoje, mapose rubežiai gubernijos melina linija paženklinanti, teip yra ir erdmėje rubežiai kosmiškos gubernijos paženklinanti, kuri milijardus saulių aptveria: šita gubernija vadinasi „Paukščių kelias“.

Augstai, ten erdmėje yra tas didysis žvaigždynų laukas, „Paukščių kelias“, vienok, žiūrėdami į tą augstumą, negalime matyti viso lauko, visos „Paukščių kelio“, tematomė jo vieną pusę, o kitą pusę matome pietinės žemės dalies gyventojai. Savo akimis žiūrėdami, išrodo tas „Paukščių kelias“ kaipi debėsėliai, kaipi mažos tankios žvakutės, bet jeigu per astronomišką žiuroną į tą lauką pažiūrėtume, tuomet pamatytume begalo daug visokių nesirisančių žvaigždynų. Kiekvienas matomas mažiausias taškelis yra pilna saulės sistema, prie kurios nemazės skaitlius planetų, planetoidų, kometų ir kitų kosmiškų kūnų priguli.

Ir, gal-but, kad milijardai gyvūnų laiko savo saulę už vienatinę gyvybės gamintoją ir už vienatinę „didelę žvakę, kuri dieną valdo“, ir gal-but, kad tie milijardai gyvūnų teip-pat mano — kaip daugumas žmonių — kad tiktai jie yra „ponais visų sutvėrimo“, kad jie gyvena viduryj viso sutvėrimo.

Sulgy aplamų sprendimų, priguli prie „Paukščių kelio“ nemaziau kaip 500 milijonų žvaigždynų iki 16 dydžio. Toliausiosios žvaigždės „Paukščių kelio“ yra apie 3000—3500 šviesos metų nuo mūsų. Visas „Paukščių kelio“ diametras išneša apie 6000—7000 šviesos metų!

Šitokios skaitlinės yra jau mūsų protui, galima sakyti, neapimamos. Daugumo, jau gal, tų žvaigždynų ten nebėra, gal jau jos nuo tukstančių metų užgesusios, išnykusios, vienok mes jas da ten matome, jos išrodo mums amžinomis, nes tų žvaigždynų šviesa, gal, turi da tukstančius metų per erdmę skriesti, kol ir paskutinis jos gyvybės ženklas pas mus ateis, iki mus pasieks.

Kada 1901 metuose, vieną naktį nauja žvaigždė žvaigždyno Perseus užsibėbė, atsitaro, tada buvo galima šiaip-teip aprokuoti, kiek laiko šviesa nuo tos žvaigždės turėjo skriesti, iki mus pasiektų. Tapo šiaip-teip nuspręsta, kad ta žvaigždė maž-mažiausiai jau pirm 300—500 metų ten dausose atsitaro, užgimė, mat tokį ilgą laiką ejo šviesa per erdmę, iki mus pasiektų. (Mena, kad ta nauja žvaigždė nuo susisusimo dviejų kosmiškų kūnų užgimė).

Taigi „Paukščių kelias“ rodo mums didelį lauką, susidedantį iš saulių ir aptveriančių saulių epiečus, arba žvaigždynus, prie kurių teipgi ir mūsų saulė su savo planetomis priguli. Kaip pat galime persitikrinti, yra mūsų saulės sistema netoli nuo vidurio šito „Paukščių kelio“.

Jeigu mes galėtume po dausus lakti kaip Kainas, jeigu galėtume toli; toli už tų vos matomų žvaigždynų nukelti, tai pamatytume, kad mūsų „Paukščių kelias“ mažas laukas, mažai žibančių žvaigždynų turi. Šitokių „Paukščių kelio“ gal tiek jau yra kę ir saulių sistemų. Kas gali žinoti? Mes, iškiliol, pasyztame jau keletą laukų: išveizdis žvaigždyno Lyra yra tokis-pat „Paukščių kelias“ kaip ir musėkė. Žiūrėdami nuo kokios-nors saulės į „Paukščių kelį“, išrodytų mūsų „Paukščių kelias“ mažą, vos matomą lauką; nors, mat, ir 500 milijonų saulių viečia, visgi išrodo, is teip toli žiūrėdami, mažą migrą, savo akimis nematoma. „Paukščių kelį“ žvaigždyno Lyra matomė visą, tiesiog, ne nuo šono, vienok „Paukščių kelį“ žvaigždyno Andromeda tegalime matyti iš šono, užtai jis mums išrodo lyg žvaigždynų krava, ir net geriausiais žiuronais į žvaigždyną žiūrėdami, negalima žvaigždynų atskirti. Kitus „Paukščių kelius“, esančius arčiau, buvo galima, per žiuroną žiūrėdami, atskirti žvaigždes išdeštyti, galima žvaigždes atskirti. Vienas šitokių pavidalų — yra pavidalas žvaigždyno „Centauri“.

Kaip teli šitie „Paukščių keliai“ nuo vienos kito yra, negalima pasakyti. Mes nežinome, ir niekada nedasizinosime; gal 10000, o gal gal 50000 šviesos metų! Kas gali pasakyti? Kas gali tą išmatuoti? Ir kę apeina mus tos skaitlinės, nes mes tesame mūsų žemės viendienės musėms.

Tegul sau liekasi tas visas galvojimas, mes visgi niekada to neįstirsime, neįsivalysime ir neatrasiame visatos rubežius, bereikalingas tai džiovinimas smegenų. Vienok galime bent tuomi didžiutis, kad dasizinojome, jog ir už mūsų Paukščių kelio yra da tokie-jau paukščių keliai, vieni gal didesni, kiti gal mažesni, o gal-but, kad ir šitie Paukščių keliai į vieną didelį renkasi, kurį, žinoma, negalime mastimis apmastyti. Bėto matėme teipgi, kad viskas, kas mums rodo amžiną nēra amžinu ir kad saulės teipgi gema ir miršta, o sykiu su joms ir jų planetos. Jeigu mes gyvenime tukstančius ar gal milijonus metų, tuomet pamatytume tų saulių gimimą ir myrį, pamatytume vienas gėmant — kitas mirstant. Nors ir saulės pasibaigtė buti tuo, kuo jos ikišiol buvo, nors jos miršta, susimūša, vienok neprapuola nē mažiausias krikelis tos medegos, is kurios jos susitvėrė; tos medegos riasai į kitą susivienijimą ir pagimdo kitą kosmišką kūną.

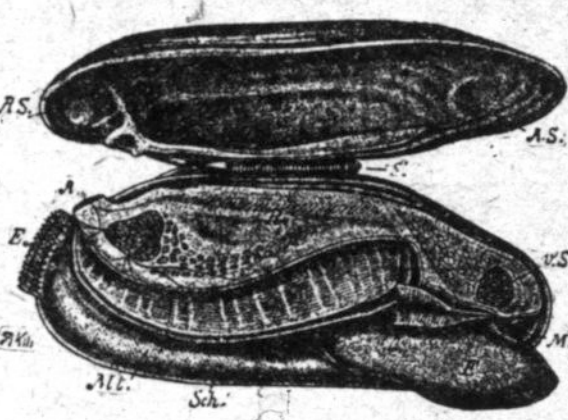
Vienok apie atsiradimą naujų žvaigždynų, apie jų gimimą negalime nieko ypatingo pasakyti, negalime išaiškinti, kokiū būdų žvaigždės susitveria, kaip jos prasideda. Galima tik tiek pasakyti, kad toliausiosios erdmės atstatuose yra begalo dideli gazo debesiai, kurie nieku daugiau nēra kaip pirmapradinė medega, tuos debesis vadina žvaigždynų „miglos“. Su pagalba spektroskopu tapo ištirta, kad ir šitie debesys vystosi, riasai, kad jų pavidalai mainosi ir jie sutiršta, o tada pradeda jų branduolys povaliai sūktis. Gal but, kad šitas branduolio besisukimas pagimdo, suritveria žvaigždes, saules, o gal daug saulių. Galbut, kad sutirštėjus medegai, gema nauja žvaigždė, vienok tikrai pasakyti to negalime, ir, rodo, niekada negalėsime tą išaiškinti.

Nežiūrėdami negalėjimo tikrai išaiškinti, visgi nesame, kraujame naujus išradimus, naujus galvojimus, nuomones į kravą ir stengiamės, besurisdami ištyrimus ir spėjimus, abelna teoriją visatos pažinimo padirbti. Vienok mes niekada nēra nepadirbsime, niekada nē budavonę neuzbaigsime. Amžinai turėsime senas klaidas atmesti ir į jų vietą naujas pastatyti. Amžinai turėsime naujus ištyrimus pridėti ir kol žemę gyvastame jau keletą laukų: išveizdis žvaigždyno Lyra yra tokis-pat „Paukščių kelias“ kaip ir musėkė. Žiūrėdami nuo kokios-nors saulės į „Paukščių kelį“, išrodytų mūsų „Paukščių kelias“ mažą, vos matomą lauką; nors, mat, ir 500 milijonų saulių viečia, visgi išrodo, is teip toli žiūrėdami, mažą migrą, savo akimis nematoma. „Paukščių kelį“ žvaigždyno Lyra matomė visą, tiesiog, ne nuo šono, vienok „Paukščių kelį“ žvaigždyno Andromeda tegalime matyti iš šono, užtai jis mums išrodo lyg žvaigždynų krava, ir net geriausiais žiuronais į žvaigždyną žiūrėdami, negalima žvaigždynų atskirti. Kitus „Paukščių kelius“, esančius arčiau, buvo galima, per žiuroną žiūrėdami, atskirti žvaigždes išdeštyti, galima žvaigždes atskirti. Vienas šitokių pavidalų — yra pavidalas žvaigždyno „Centauri“.

ŽVĖRYS IR ŽMOGUS.

Pagal Schmelf.

dugno piešką. Tasyk is pieškos arba dumblo kyšo tik užpakalinis, siauresnis dėžės galas.

Atidaryta dėžė.
Sch — dėžė. S — lankas jungiantis abidvi dėžės puses. M — plėčias. K — pažandės. R — liemuo. F — koja. M — nasrai. E — apatinė skylė, per kurią įeina vanduo į moliusko kūną. A — viršutinė skylė, per kurią vanduo iš kūno išeina. V ir H — priekiniai ir užpakaliniai muskulai uždarančios dėžės puses. As — lūmetas, prie kurių pritvirtinti muskulai.

Ant to galo, terp abiejų dėžės pusių, matyt dyi skylutės. Jeigu mesti į vandenį kokių parvuojančių vandenį dulkių, tai ne sunku patėmyti, kaip vanduo į dėžę įeina per apatinę skylutę (E), o išeina laukan per viršutinę (A). Tokiu būdu matyt, kaip į moliusko pažandes nuolatai tėka vis šviežias vanduo su sutirpusiu jame oru, reikalingu kvėpavimui.

Su vandeniu ateina teipgi ir maistas moliuskui, kadangi jis pats, budamas vis ant vienos vietos, negalėtų surasti pakaktinai maisto, ant medžionės, kaip kiti gyvūnai, jis neina nē dienomis, nē naktims. Maistui šitų moliuskų yra: visokios puvančios medegos ir smulkus vandeniniai gyvūneliai ir augmenėliai. Maistą tą atvaro pritekantis į dėžę vanduo pro pažandes į snuktį (M), esantį prie kojos. Pervalius pritekėjusį vandenį, paėmus iš jo viską, kas buvo reikalingu, jis išeina laukan per skylę (A).

Juriniai dvipusiai moliuskai.
M — valgomas moliuskas. A — austeris. St ir Ht — širdiniai moliuskai.

Kadangi moliuskai minta labai smulkiais maisto dalelėmis, tai jie neturi nē jokių organų sukratymui maisto, toki organai ir nereikalingi. Kadangi jiems nereikia nē medžioti, kaip kitiems gyvūnams, maistą atgabena pritekantis vanduo, todėl visi dvipusiai moliuskai neturi nē usų čiupinėjimui, nē akių, neturi nē atskiros galvos, ant kurios pas kitus gyvūnus yra čiupinėjimo organai ir akys.

Pajutęs pavojų, moliuskas įtraukia į kieta dėžę iškištą koją ir du stiprus muskulai (vS ir Hs), einanti skersai kūno nuo vienos dėžės pusės prie kitos, tuojuos sandariai uždaro dėžę ir moliuskas atsiranda kaipi tvirtynė už tvirtų dėžės sienų, kurios jį gina nuo priešų. Ant tušios dėžės galima patėmyti kiekvienoj pusėj dvi apvali lūmeti (A. S.). Yra tai ta vieta, kur muskulai buvo pritvirtinti prie dėžės.

Prudinis arba bedantis moliuskas gyvena stovinčiuose vandenyse, pruduose ir ežeruose, todėl ir dėžę jų plonesnė negu gyvenančių tekančiuose vandenyse, kadangi stovinčiuose ir priešų mažiau ir ramumas didesnis, vanduo dėžės nekrutina.

Saldžių vandenų žemčiuginis moliuskas gyvena smarkiai tekančiuose kalnų upeliuose ir upėse, todėl ir dėžę jų daug tvirtesnė ir storesnė. Šitie moliuskai dirba ir tikrus žemčiugus, bet jie ne teip brangūs kaip žemčiugai gaudomi jūrose. Žemčiuginiai moliuskai gyvena tulose upėse Šiaurinės Amerikos, Šiaurinės Maskolijos, Škotijos, pasitaiko ir Čekijoje, bet dėl neįsimintingo gaudymo dėl esančių dėžėse žemčiugų, kaip kokiose upėse jau išnyko, kitur gi baigia nykti.

Jurinis žemčiuginis moliuskas gyvena Indiskame ir Didžiamajame oceanuose negiliose vietose prie krantų. Gaudo jų daugiausiai prie krantų angliškių Indijų, ypač dideli guoliai yra prie salos Ceilono; jie yra po globa angliško rando, kuris guolius padalino į skyrius, kaip girių augintojai dalina girias. Kas metas moliuskus gaudo tik vienoj dalyj. Skyrių yra dešimtis, kadangi tikri žemčiugai suvisu išsivysto į dešimtį metų. Geriausi žemčiugai paeina nuo moliuskų guolių prie salos Ceilono, Persijos pakrančių, teipgi prie Japonijos krantų. Žemčiugai buvo visokių parvų, bet brangiausi yra balti, apvalūs. Pasitaiko teipgi melsvi, rausvi ir gelsvi, rečiau jau juodi, todėl už tokius moka labai brangiai. Rausvų randa daugiausiai prie Antilių salų. Iš dė-

žių žemčiuginių moliuskų dirba guzikus, peilių kriaušes ir kitokius smulkius daiktus.

Austeriai gyvena prie Europos krantų jūrose; bet prieinančiuose prie Lietuvos Baltiko jūrose jų nēra; gaudo juos ir prie Šiaurinės Amerikos krantų. Austeriai guli ant dugno be krutėjimo, tvirtai prisikabinę prie dugno pieškos, akmenų ir kitokių daiktų. Kas metas prigando jų didelę daugybę ir gabena žmonių maistui į visus mūsų žemės kraštus. Prie Prancūzijos krantų yra tyčia parengtos austerių augyklos.

Valgomasis sliėkas gyvena jūrose, dėžę turi juoda. Jis teipgi laikosi be krutėjimo, prisikabinęs prie jurių dugno su pagalba pluoštelį ypatingų siulelių.

Jurių plunksna gyvena ypač Terpezinėse jūrose. Prie dugno prisiriša teipgi ypatingais siulais, kuriuos žvejai renka ir iš jų mezga visokius daiktus, kaip tai: masneles, pirštines, kepurės ir kitokius daiktus.

Širdiniai moliuskai turi širdies pavidalą, nuo ko ir vardas jų paeina. Gyvena prie Europos krantų jūrose. Kaip kur juos žmonės renka ir valgo kaip austerius.

KLIASA III.

Kojagalviai moliuskai.

Minkštakuniai sutvėrimai turinti aiškiai pažymėtą galvą, prie kurios yra kelios kojos su prisikabinimo, prisilūbimo puselėmis.

Daugrankis sliėkas turi apie 30 centimetrų arba 1 pedą ilgio.

Gyvena prie Terpezinių jurių ir vakarinės Europos krantų.

Kunas jo išrodo kaipi mažas krepšelės. Ant aiškiai atsidalinusios galvos yra 10 rankų arba kojų; dvi kojos ilgesnės už kitas. Rankos arba kojos yra aplink snukį ir jas gyvūnas vartoja pagavimui einančių maistui gyvūnų, kaip antai: vėžių, zuvių ir kitokių jurių gyvūnų. Ant jų yra daugybė puselių, su kurioms gyvūnas prisilūbia prie visokių daiktų ir prie gaudomų gyvūnų. Tos puselės drūčiai prilimpa prie kūno pagauties kaip taurės leidžiant kraują, iš kurį ištraukia orą.

Šitie sliėkai gali umai perkeisti viso savo kūno parvą ir tokiu būdu umai prisitaiko prie parvos jurių dugno teip, kad sunku patėmyti ir tas ne tik palengvina šitiems gyvūnams medžionę ant jurių sutvėrimų, bet gina ir nuo priešų. Užpulki šitie sliėkai išleidžia ypatingą juodą skystimą (sepiją); tas skystimas juodai nuparvuoja vandenį ir jame paslepia sliėką nuo priešų akių.

DALIS IV.

Sliėkai.

Lytinis sliėkas turi 30 centimetrų arba 1 pedą ilgio.

Lytiniai sliėkai turi minkštą, nuogą, drėgną odą. Todėl jie, kaip ir vynmedžių moliuskai, gali gyventi tik drėgnose vietose; sausose vietose, ant oro gyventi negal, kadangi kunas išdžiūtų ir sliėkas pastiptų. Todėl tai lytiniai sliėkai slepiasi žemėj, kur yra daugiau drėgnumo ir kur džiovinanti ir kaltinanti saulės spinduliai negali pasiekti. Lytiniai sliėkai išlenda iš žemės tik po lytų, kada žemė šlapia, arba naktimis, kada yra rasa. Likusį laiką lytiniai sliėkai praleidžia drėgnose ir tamsiose žemėj iškastose olose.

Sliėko kunas ilgas ir laibas, todėl jam nesunku kasti olas minkštoje žemėj.

Sliėkai neturi kojų, jie stumiasi prysakin tai išdėdami prysakinę kūno dalį, tai sutrumpindami vidurį ir užpakalinę kūno dalį. Visas kunas gali žymiai išsistęsti, kadangi jis pasidalinę į daugybę žiedelių. Slenkant sliėkui, prigelbsti dar trumpučiai plaukeliai, kurie remiasi į žemę kaipi kojos. Ant kiekvieno kūno žiedelio yra po aštuonis plaukelius.

Lytiniai sliėkai kasa žemėj olas dvejopai. Kur žemė minkšta, sliėkas ją nustumia pirmutiniu kūno galu kaipi su kyliu. Kur gi žemė kieta, tai sliėkas ją ima į nasrus ir praryja, perleidžia per žarnas ir vėl išstumia laukan. Teip besidarbuodami, lytiniai sliėkai išneša iš palengvo apatinius dirvos sluogsnius ant paviršiaus, viršutiniai gi sluogsniai, suprantama, nugrimzda gilyn. Kadangi sliėkų olas nuolatai užgriuva, tai kasa jie vis naujas. Tokiu būdu lytiniai sliėkai suminkština žemę teip, kaip daro artojas jų ardamas. Taigi išpuola, kad lytiniai sliėkai padeda žemdirbiams jų darbui. Drauge su žeme, sliėkai praria ir maistą, kuris susideda iš visokių puvančių medegų. Naktimis jie gabena iš savo olas smolius augmenų lapų, šiaudelių ir kitokias augmenų dalis. Po žeme jos supuva, sutrupa ir buva maistu sliėkams. Kartais sliėkas gabena iš savo olas jaunus, kę tik sužėlusius augmenis; kartais darzuose, jeigu prisiveisia per daug, teip apgula augmenų šaknis, kad jos neįstengia įtraukti iš žemės tiek maisto, kiek reikia ir per tai augmenys skursta arba ir nudžiūsta visai. Tokiuose atsitikimuose sliėkai daro bledį, bet, apskritai imant, jie labai naudingi sutvėrimai, jie atlieka svarbią gamtos užduotį — gerina dirvą.

Prie mažiausio žemės sudrebėjimo sliėkas greitai slenka, ringuojasi į savo olą. Tas rodo, kad jausmai sliėkų jausnių ir jie jaučia žemės sudrebėjimus geriau negu žmogus. Jeigu lytinį sliėką apvėsti su žiburiu, jis teipgi tuojuos stengiasi pabėgti. Taigi sliėkas jaučia šviesą, nors jis, kaip ir daugumas požeminės olose gyvenančių sutvėrimų, visai neturi akių.

(Toliaus bus)

Pirmas „Žinyčios“ seimas.

Nedėlio, 8 d. balandžio, svetainėje Northwestern University Settlement'o, atsibuvo pirmas seimas „Žinyčios“, kuris visiškai ir garbingai išpildė savo uždutį.

Atstovai visų keturių kuopų, drauge su sanariais administracijos, direkijos ir gerbiama delegatų 36tos kuopos S. L. A., apsvaistę istatus „Žinyčios“, ir visus parakčiui paragrafus ir artikulius vienbalsiai priėmė.

Vien delegatas Ilgandas užmetė, jog žymė „Žinyčios“ — skruzdynas, esanti neatsakanti vardu, o dar ir pats apdirbimas esąs prastas, nes mūsų skruzdynai esą nepašalinti skruzdyną žymę „Žinyčios“.

Bet kada tapo paaiškinta, kad paveikslas to skruzdynų įsimtas iš veikalo garsaus filologo, Benji F. Taylor ir jog tas skruzdynas yra tikru paveikslu namų termity, arba baltųjų skruzdėlių, kuo didžiausiu darbininkų, kurie dirba sau namus ant lygumų Senegalio, tankiai dešimties pėdų aukščio ir jog dėl to skruzdynas aiškiau negu kas kitas reikią stebuklingumą sujungtų narsių mažų spėkų, delegatai pripažino jį už atsakančią žymę bise-savam skyriui organizacijos, ir nutarė, įknyjus užmanyti „Žinyčios“ sutvėrimo kolinijos, duoti abdirbti skyriui apsvietimo ženklą reikią senovės Žinyčią — įkurtą malkų laužą. Dabar, greta su skruzdynu, vieną pusę yra indas su ugnia, stovintis ant tvirto pilioriaus, o antrojo pusę, ant tokio pat piliorio, guli ragas gerovės. Ant juostės, apsuksios tuos piliorius, yra parašas — Susitelkimas Lietuvių Amerikoje.

Priėmus istatus, seimas užtvirtino atsakymą vyriausybės: vice-prezidento — I. Doviatt'o, direktorių — A. Olševskio, Jezierskio ir Dzidulio, kurie, apšunkinti savo reikalais, negalėjo išpildyti savo pareigų, o jį vietą paskyrė: vice-prezidentu — Stanislovą Mikolaitį, direktoriais — Antaną Kništautį, Jagminą ir ponį Mariją Kabasinskię.

Nutarta inkorporuoti „Žinyčią“ po vardu „Susitelkimas Lietuvių Amerikoje“ — Žinyčią.

Nutarta, kas tris mėnesius laikyti susivajimus „Žinyčios“, pasikalbėjimus apie visokius reikalus organizacijos drauge su visais sanariais.

Nutarta nusiginti perrašytus istatus visoms kuopoms apsvaistyti visiems sanariams, o potam duoti atspaudinti.

Nutarta susinešti su komitetu kolonizacijos Susivienijimo Lietuvių Amerikoje, ir, jei bus galima, drauge su juom darbuotis.

Nutarta paskirti lietuvišką laikraštį kaip oficialiąją organą „Žinyčios“, o jei jo laikraščio prilaikau, „Žinyčią“ ne atrastų, leisti atskaitą „Žinyčios“ kas tris mėnesiai, o pasididius skaitliui sanarių, atskaitą perkelti į laikraštį. Tam tikslui paskirtas tapo komitetas.

Zadėta buvo laikyti seimą per tris vakarus, bet viskas atsiliko teip sutaikiai, kad užteko ir trijų valandų.

Nuo 8 balandžio „Žinyčią“ tapo organizacija paremta ant tvirtų pamatų. Komiteto darbai pasibaigė, ir nuo šio laiko visi sanariai jau užsirašė, kaip ir nauji kandidatai, turės užsimokėti įnagimo mokesčius, ir gaus ant to raštelių.

Dabar pradėsime rinkti žinias apie žemę, ir drąsiai žengsime prie įkūnijimo savo užmąymo. Žinyčia factum est.

J. J. Hertmanavičia, pirmas.

MAXIM GORKIJ PASAKOJIMAI.

IŠ RUSŲ KALBOS VERTE
A. L. IS.

— Teip, kad tai tu vaikstinėjai, bastaisi... Tai ir gerai! Tu, sakalėli, puikų sau kelią pasirinkai. Teip ir reikia: vaikščioti ir žiūrėti, prisizūrejai viso — gulki ir mirk... Ot ir viskas!

— Gyvenimas? Kiti žmonės? — tėsė jis toliau, skeptiškai išlauses maño pasipriešinimo jojo sprendimui „teip ir reikia“ — He, he! Ką tas tave apeina? Ar tu n'esi gyvenimas patsai sau? Kiti žmonės gyvena ir apsejo be tavęs, pragyvena jie ir toliau be tavęs. Gal tu manai, kad esi kam reikalingas? E, sakalėli! tu n'esi nė duona, nė pagalis, ir niekam tavęs nereikia.

— Mokintis ir mokinti kitus, sakai? O tu gali išmokyti, kaip padaryti žmones laimingais? Ne, negali. Tu mokini pražikl, o tada jau kalbėk, ka reikia mokinti ir kō mokinti... Kō mokinti? Kiekvienas žino, kas jam reikia. Kurie protingesni, tie ima, kas duodasi imti, kurie paikesni, tie nieko negauna, ir kiekvienas patsai mokinasi...

— Juokingi jie, tie tavo žmonės. Susikimšo į kruvą ir smaugia kits-kitą, o juk vietos ant žemės antai kiek! — Makaras plačiai pamoko ranka į stepus. — Ir vis dirba. Kodel, kam? Niekas nežino. — Matai, kaip žmogus aria, ir mūštai: štai jis po lašą savo spēkas, drauge su prakaitu, išlašins į žemę, o paskui patsai į ją guls ir supus joje. Nieko po savęs nepaliks, nieko jis nuo savo lauko nemato, ir kaip gimė, teip ir miršta — kvailiu!

— Tikrai, argi tai tik jis dėlto gimė, kad parausti žemę ir paskui numirti, nespėjus dągi nė sau pačiam kapą išsirausti? Ar jis žino, kas yra laisvė? Suprantama jam stepų platybė? Ar jurių bangų giesmė linksmia jo širdį? E-e! Vergas jis! Kaip vergu gimė, teip visą gyvenimą ir pasiliko vergu, ot ir gana! Ką jis su savimi gali padaryti? Nebent pasismaugti, jei kiek būtų protingesnis...

— O aš, štai, žiūrėk, per penkiasdešimt aštuonis metus tiek mačiau, kad jeigu visa ta surašyti ant popierio, tai į tukstant tokių kaip tavo krepsių nesukraus. E, nagi, pasakyk tu man, kokiūose kraštuose aš n'esu buvęs? Nepasakysi! Tu nė nežinai tokių kraštų, kokiūose aš esu buvęs. Teip reikia gyventi: eik, eik ir eik... Ilgai ant vietos nebuk, niekai. Kaip tatai diena ir naktis per amžius bėga, kita-kitą vadyama, aplink žemę, teip ir tu bėk nuo savo minčių apie gyvenimą, idant nepaliauti jį mylėti... O išmąstysi — perstosi tuojau mylėti gyvenimą, tas visada teip buva. Ir su manim tas jau buvo. E, sakalėli, buvo ir su manim!

— Sėdėjau aš kalėjime, Galicijoje. — Kam aš gyvenu ant svieto? — sykį kaip-tai parėjo man į galvą iš nuobodumo — nuobodu kalėjime, širdel, oi kaip nuobodu! — ir pagavo mane tužba už širdies, kaip pasizūrečiau pro langą į laukus, pagavo ir kaip replemis suspaudė tą mano širdį. Kas pasakys, kaip jis gyvena? Niekas, širdel, nepasakys! Ir patsai savęs klausai apie tatai ne-reikalaui. Gyvenk — ir viskas. Vaikščioti ir žiūrėti apie save, tuomet nė tužba tavęs negriebė niekada. Aš tasyk vos nepasismaugiau juosta, ot kaip!

— Beje! Kalbėjau sykį su vienu žmogumi. Rustus tai buvo žmogus — jusiškis, maskolius: „Reikia, sako jis, gyventi ne teip, kaip tu patsai nori, tik teip, kaip pasakytą Dievo žodyje. Atsiduok Dievui ir Jis duos tau visa, kō Jō prašysi.“ O jis patsai visas nuplyšęs, nuskuręs. Aš ir pasakiau jam, kad jis, vage, paprašytų Dievo naujų sau drabužių... Supykto ir, koliodamas, išvyjo mane laukan. O pirmto pasakojio, kad reikią atleisti žmonėms ir mylėti juos. Jeigu teip, tai reikėjo atleisti ir man, jei mano kalba kiek-nors jo mylėta užgavo. Ir mat mokytojai! Jie mokina kitus mažiau valgyti, o patys valgo po dešimt sykių ant paros!

Jis nusispiovė į ugnį ir nutilo, išnaudo prisikimšdamas sau pypkę. Vėjas liudnai ir tyliai kaukė, tamsoje žvengė arkliai, o iš abazō plaukė švelni ir gašli dainelė. Tatai dainavo gražioji Nonka, Makaro dukterė. Man buvo jau pažystamas jos gilus krutinės balsas, visada kaip-tai keistai neužganėdintai ir išsididžiai skambas, vis-tiek, ar jį dainuoja ar sak, „sveikas.“ Ant jos tamsaus, blankaus veido atsimušė karalienės puikybė, o tamsiai rudose akyse, pridengtos tankių juodų blakstienų šešėliu, žibėjo samonė savo visavaldančios, zavinančios gražybės ir paniekos visam, kas ne ji pati.

Makaras padavė man pypkę.

— Rukyk! Gerai mergė dainuoja, a? Norėtum, kad tokia tave pamiltų? Ne! Ir gerai! Teip ir reikia! Netiek mergoms ir šalininkis jų. Mergai būduotis geriau ir primniau, negu man pypkę rukyti, o pabučiuoti si ją — ir numirė laisvė tavo širdyje. Prieš jį tave prie savęs kuo tokiu, kō nė matyti, nė sutraukti negali, ir atiduosi tu ji visą savo dušią, o tau tik — kas atliko... Iš-tikrol! Saugokis mergų! Visada meluoja, gyvatės. „Myliu, sako, tave labiau už visa ant svieto,“ o tik dilgterėk ją adatos viršūnėle, ir ji sudraskys tau širdį. Žinau aš! Oi-oi! kiek aš žinau!... Pasakysiu tau, sakalėli, vieną atsitikimą — nori? O tu visa tą išdėk sau į galvą, ir kaip išdėsi — visą savo amžių busi laisvu paukšteliu...

— Gyveno ant šios žemės jaunikaitis, čigonas, vadinamas Loika Zabarais. Visa Vengrija, ir Čekija, ir Slavonija, ir visi jurių apelinėkėje gyvenantį pažino jį — šaunus buvo vaikinas! Nebuvo mėtose salyse kaimo, kuriame penketas-kitas gyvenatų nebūtų buvę prieiekę Dievui užmūšti jį. Loika, o jis gyveno sau, ir jeigu jau jam patiko koks keno arklys, tai nors tu visą kareivių pulką pastatysi tą arklį sergėti — gietiek Zabarai jį pavogs ir jodinės juo! He, nieko jis nesibijojo! Teateinie pas jį patsai šėtonas su visais savo tarnais, tai jis, jeigu jau nebūtų paleidęs jį peili, tai bent būtų smagiai iškoliojęs, o kad vėliniams būtų tēk po gerą niuką į snukį, tai nė neabejokė...

„Ir visi abazai žinojo jį, arba bent apie jį girdėjo. Jis tik arklius mylėjo daugiau nieko, ir tai neilgai: pajodinės, pajodinės ir pardnos, o pinigūs — kam reikia, tai juos ir imkie... Nieko jis švento sau neturėjo — reikalinga tau joje širdis, jis patsai ją sau iš krutinės išplėstų ir atiduotų tau, kad tik tau būtų nuo to geriau. Tai, koks jis buvo, sakalėli!

„Mūsų abazas tuomet prisilaikė Bukovinoje, — tatai bus jau dešimt metų atgal. Sykį, — buvo tai, pamenu, pavasario naktį, — sėdime mes: aš štai, Danielius — buvęs kareivis, ka drauge su Kōsutu kariavo, ir senis Nuras, beto da Rada — Danieliaus dukterė, ir šelp kiti.

„Tu pažysti mano Nonką? Tikra karalaitė! Na, o Rada su ja lyginti negalima — perdidelė būtų garbė Nonkai! Apie ją, tą Rada, nieko žodžiais ir pasakyti negali. Gal-būt jos gražybė būtų galima smuiku išgriežti, tik ir išgriežti nebent galėtų tas, kurs tą smuiką žinotų teip, kaip kad savo dušią!

„Daug jaunikaičių širdžių jį išdžiovinę, oi daug! Sykį Moravijoje vienas didponis — senas, gauruotas — pamatė ją ir kaip metias nustebo. Sėdi ant arklio, žiuri ir dreba kaip apušeš lapas. Gražus jis buvo, kaip vėlinas šventėje: žiponas auksu siutas, prie šono kardas kaip žalbas svida, vos arklys kō ją traptels... visas mat kardas brangiomis akmenimis sodintas, ant galvos mėlyno aksomo kepurė, tartum dangaus sklypėlis... Didelis buvo ponas! Žiūrėjo, žiūrėjo, pagaliai ir sako Rada: „Eil! Pabučiuok mane, duosiu visą mašną pinigų!“ O toje tik nusi-gryzo į šalį — ir tiek! — „Dovanokite man, jei žodžių užgavau, bet nors maloniau žvilgterėk į mane!“ — umai nusižemino didybės pilnas senas magnatas ir metė jai po kojų pinigų mašną — didelę, broleli, mašną! O jį, tartum netyčiomis, paspyrė kōją mašną į purvyną... ir tiek.

„Oi, mergė! — atsiduso didponis. Smogė arklį rimbu — tik dulkių debesį paliko.

„Ant rytojaus vėl atsirado. „Kas jos tėvas? — griautiniui griauja po abazą. Iš-ėjo Danielius. — „Parduok man savo dukterę, duosiu, kiek reikalaus!“ — O Danielius ir sako jam, — „Tai tik ponas! Visą pardavinėja, pradedant nuo savo kiulčių iki savo sauzinės; o aš drauge su Kōsutu kariavau ir nieku nepirkčiau!“ — Sustaugė didikas ir tvėrė už kardo, bet kas-toks iš musiškų įkiso degančią pintį arkliui į ausį, tas in nunešė drasuoliu. O mes nuėmėme abazą ir keliavome toliau. Einame dieną, einame kitą, tik žiūrime — ponas vėl mus pasivijo... — „Ei, jus — sako: — prieš Dievą ir prieš jus mano sauzinė gryna: duokite man tą mergelę, tebuna ji mano moterimi; visu savo turtu pasidalyčiau su jumis, o mano turtai neap-skaitomi!“ — Visas dega ir, kaip vėjo supama lendrė, sviruoja ant balno. Mės užsimąstėme.

— Nagi, dukrele, rakykl — pratarė sau po-nosia Danielius.

— Jeigu erelytė savu noru eitų į varno lizdą, kuo ji tasyk būtų? — paklausė mus Rada.

„Nusižuokė Danielius, o su juo ir mės. — Šauniai, dukra! Girdėjo ponas? Derybos nesieina! Jieškok geriau balandėlių — tos nulankešės!

„Ir nuėjome sau.

„O tasai didponis stvėrė savo aksominę kepurę, trenkė ją į žemę ir nudumė, o dumė teip, kad nė žemė drebėjo... Ot, kokia ta Rada buvo, sakalėli!

„Taigi! Teip sykį naktį sėdime mės ir girdime — stepuose skamba muzika. Puiki muzika! nuo jos kraujas gyslose degė, ir kvietė jį tartum kur tolin, tolin... Jautė-mės, kaip nuo tos muzikos visi mės pradėjo me trokšti kō tokio, po kō ir gyventi jau nesinorėtų, arba jei gyventi, tai tik vispačiais ant visos žemės... Tai, kokia tai buvo, sakalėli, muzika!

„O jį vis artyn, artyn. Štai iš tamsu-mos išlindo arklys, o ant jo raitas žmogus, sėdi ir griežia. Prisiartino, sustojė prie ugnies, paliovė griežę ir, šypodamasis, žiuri į mus.

— He, Zabarai, tai tu!... — linksmai šukterėjo jam Danielius. — Tatai! kur jis, tas Loika Zabarai!

„Ilgį jo usai gulėjo ant pečių, susimaišė su jo garbiniais juodvarnio sparnų dazō, akys žiba — sakytum dvi skaisčios žvaigždės, o nusišypsojimas — tikra saulė, dievaiz! Tartum kalviai iš vieno geležies gabalo nu-kalė jį drauge su arkliu. Štovi visas, ir kraujuose, apvėstas besikuriantios ugnies šviesa, ir šypsois, apreikšdamas dvi eili baltų, kaip marmoras, dantų. E, skradžiais te-prasmengė, jeigu aš nepamčiau jį, kaip save, pirmiau, negu jis spējo man žodį pratariti arba bent tik pastebėti, kad ir aš teip jau gyvenu ant svieto!

„Tai, sakale, kokie kartais esti žmonės! Pavelsys jis tau į akis, ir apvaldo tavo širdį, o tau netik to nė gėdo, bet da tu didžio-

jies. Su tokid žmogumi ir tu patsai tuojau geresniu tampi. Maža, širdel, tokių žmonių! Antrą vertus, ir gerai, kad maža. Jei ant svieto būtų daug gero, tai jį ir už gerą niekas nelaikytų. Taigi! Bet klausyk toliau.

„Rada ir sako jam: — „Gerai tu, Loika, grieži! Kasgi toks padirbo tau tą smuiką, teip skambų ir jau-trų!“

„O Loika juokiasi.

— Aš patsai jį sau pasidirbau! O dirbau jį ne iš medžio, tik iš krutinės jaunos mergelės, kurią labai mylėjau, o stygos — iš jos širdies suktos. Meluoja da truputį smuikas, na, tik aš moku gerai stryku valdyti! Matai?

„Suprantama, žmogus, kol jaunas, stengiasi išsyk apdumti merginai akis, kad jos neuždegtų jo širdies, bet kad pirma jos pačios apsidengtų liudėjimu tavęs... ot, tą bandė ir Loika. Tik ne ant tokios pataikė. Rada nusisuko į šalį ir, nusižiovojus, tarė:

„O da girdėjau pasakojant, buk Zabarai esąs išmintingas ir mitrus: bet tik žmonės meluoja! — ir nuėjo šalin.

— He, mergelė, aštrus tavo danieliai! — bliksterėjo akimis Loika ir nušoko nuo arklio. — Sveikučiai, broliai! Štai ir aš pas jus!

— Prašom, prašom svetelį, erelį! — atsakė jam ant pasisveikinimo Danielius. Pasibučiavome, pasižnečiavome ir sugulome. Kietai miegojome. Ant rytojaus, žiūrime, Zabarai galva parista skepetas. Kas pasidarė? Menkniekis, vage, bemiegant, ar klys jį kanopą užgavęs.

„Ei, ei, ei! Supratome mės, kas tas arklys, ir šypterėjome sau į usus. Nusišypsojo ir Danielius. Tai ką, begu Loika never-tas Rados? Na, jau ne! Kaip graži merga ne būtų, vistiek jos dušėlė siaura ir seklė, ir nors tu jai šimtą svarų aukso ant kaklo pakabinsi, vistiek ji nuo to nebus geresnė, negu ji yra. Na, gerai!

„Gyvename mės, gyvename vis toje pačioj vietoj. Visa mums tuomet gerai ėjosi, ir Zabarai su mumis. Tai buvo draugas! Ir išmintingas buvo, kaip senas, ir susipažinęs su viskuo, ir skaityti mokėjo rusiškai ir vengriškai. Budavo, pradėk ką pasakoti, tai rodos nė nemigtum, tik klausytum ir klausytum! O jau griežti mokoje — skradžiais teneinu, jei ant svieto kas-nors geriau už Zabarą griežt! Patrauks strykru per stygas, ir sudreba krutinėje tavo širdis, patrauks da sykį, ir apmiršta ji, klausydama, o jis griežia ir šypso. Ir verkti ir tuo-pat sykį juoktis norėjos, klausant jo muzikos. Girdi štai, kaip kas-toks, rodos, gaudžiai vaitoja iš-po-strykro, vaitoja, prašo gelbėti — ir kaip peiliu raizo tan krutinę. O štai stepai seka dangui pasakas, tylias, liudnas pasakas. Rauda mergelė, išleisdama savo mie-lą bernelį! O bernelis, kaip bijunas, šaukia savo mergelę į stepus, trokšta su ja pasima-tyti... Ir staiga — ei! Griaušmu griau-ja galvi laisvės daina, rodos vė ir pati saulė, klausydama tos dainos, pradės po dangų šokinėti! Ot kaip, mano sakalėli!

„Kiekviena tavo kune gyslė suprato tą dainą ir tu patsai daraisi jos belaisviu. Ir jei tik tuomet Loika būtų rikelėjęs: „pel-liais broliai!“ — tai visi mės ir butumėm ėję peliais, ant kō tik jis būtų nurodęs. Visa jis galėjo padaryti su žmogumi, ir visi mylėjo jį, smarkiai mylėjome, tik viena Rada nežiuri į vaikina; ir tas da būtų nieko, bet nesikakindama tuo, ji da ir pašai po jį. Sma-giai jį įgriebė Zabarai širdel, oi smagiai! Dantimis griežia Loika, tampydamas sau usą, akys tamsiau už bedugnę žiuri, o kartais jo-se tokia ugnelė sužiba, kad visus mus šur-puliai nupurto... Nueis naktį Loika toli į stepus, ir rauda ten jo smuikas iki ryto, rauda, Loikos laisvės laidoja... O mės gu-lime, klausomės ir galvojame: ką daryti? Žinome gerai, kad jeigu du akmens ant kits kito verčiasi, tai stoties tarp jų, vage, negali-ma — sužeis. Teip dalykai ir ėjo.

„Sykį sėdime visi susirinkę ir šnekamės apie reikalus. Nuobodu pasidarė. Danielius ir prašo Loikos: — „Padainuok, Zabarai, dainelę, palinksmink mus širdis!“ — Tas žvilgterėjo į Rada, kuri netoli nuo jo gulėjo augstienika ant žemės ir žiūrėjo dangun, ir užgavo stygas. Teip ir suskambo, svirko smuikas, tartum ir ištikrųjų tai būtų merge-lės širdis buvus... O Loika dainavo:

Ei, oi! Krutinėj deg ugnis,
O platūs teip stepai!
Man žirgo vėjas narys,
Tvirta mano ranka!...
„Rada pakėlė galvą nuo žemės, atsisuko ir, pasizūrėjęs dainininkui į akis, nusišypsojo. Nušvito Loika, kaip aušrelė.

Eil žirgeli, miklink kojas!
Lėksim toli per stepus!
Stepai tamsia migla klojas,
O už stepų diena bus!
Eil sutikti dieną lėkim!
Augstyn kilti tu bandyk;
Tik iškilęs, už mėnulio,
Žirge, karčiais nekludyk!

„Ot dainavo! Niekas jau dabar teip ne-dainuoja! O Rada ir sako, tartum šaltu vandeniu pila:

„Tu, Loika, geriau neleikiok teip aug-štai, da gali nupult, ir tai kur į purvyną tie-siog nosim, prie to ir nusisustepi...
„Loika pasizūrėjo tik į ją liuto akimis, bet nieko neatsakė — nukentėjo vaikinas ir dainuoja sau toliau:

Ei, ei! O jei prašvies diena
Ir miegant mudu raa,
Eil! Suduogime tada.
Abu ugnį gėdos!...

„Tai man daina! — tarė Danielius: — niekada negirdėjau tokios dainos; tegul vėliniai iš manęs sau kepsni pasidaro, jeigu meluoja! — Senis Nuras ir usus pakraipė, ir pečius patraukė; ir visiems mums smarkiai patiko ta Zabarai daina. Tik vienai Rada ji nepatiko.

„Lygiai teip vieną sykį uodas bėrbė, pamėgdžiodamas erelio klejėjimą! — tarė ji, tartum sniegu į mus metė.

„Gal tu, Rada, užsimanei rimbo? — tarė Danielius, artindamasis prie jos, o Zabarai, visas, it žemė, pajudodęs, trenkė savo kepurę į žemę ir sako:

„Palauk, Danieliau! Karštam žir-gui suvaldyti — reikia pilno žaslų!... Leisk už manęs savo dukterį!

„Tatai, vyrai, pasakė! — nusišypsojo Danielius. — Ogi imkie sau ją, jeigu nori ir gali!

„Gerai! — atsakė Loika ir atsisuko į Rada.

„Na, merguželė, paklausyk manęs truputį, tik nespūskie per daug! Daug aš jau tavo sesučių mačiau, eigi daug! Tik nė viena jų neigriebė mano širdies teip, kaip tu. Teip, Rada, apvaldei tu mano dušią! Na ką? Kaip kam likta, teip turi ir but, ir... ei! nėra tokio žirgo, ant kurio būtų galima pačiam nuo savęs pabėgti!... Imu gi tave už moterį prieš Dievą, savo garbę, tavo tėvą ir prieš visus šiuos žmones. Tik žiūrėk, mano norams nespriešink — aš vistiek esu laisvas žmogus ir gyvensiu teip, kaip norėsiu! — ir jis prisliartino prie Rados, dantis sukančias ir žaibuodamas akimis. Žiūrime, ištisė jis jai ranką... Na, mastome sau, tik gi Rada pataikė pažaboti tą stepų žirgą!.. Tik staiga matome — sumojo Loika rankomis ir plumt! augstienikas ant žemės...

„Kas, po plynių? Tartum kulka tiesiog vaikiniui į širdį pataikė. O tai mat Rada, pasiautęs šikšniu botagu, apvyniojo jį apie Loikos kojas ir smarkiai timpterėjo į save, — štai nuo kō jis parpuolė.

„Ir vėl atsigulė sau mergė. Guli, nesi-krutindama, ir tyliomis šaiposi sau. Žiūri-me, kas bus. O Loika sėdi ant žemės, galvą rankomis susiėmęs, tartum bijodamas, kad ji jam neplyštų. Paskui atsitikė ir tylioms, palengva, į nieką nežiūrėdamas; nuėjo į stepus. Senis Nuras šnypsterėjo man: „Pri-dabok jį!“ — Ir aš, nakties tamsumoje, nu-selinau paskui Zabarą į stepus. Teip tai, sakale!

Makaras iškratė iš pypkės pelenus ir vėl ėmėsi ją kimsti. Aš šilčiau susisupau plo-šiumi ir, gulėdamas, žiūrėjau į jo seną veidą, pajudavusį nuo vėjo ir saulės. Kaktą suraukęs, rusčiai lingavo jis galva ir kažin-ką sau po nosia snabždėjo. Jo tankūs žili usai krutėjo be paliovos, o vėjas draikė jam plaukus ant galvos. Jis buvo panašus į seną aržuolą, žaibų apdegintą, bet vis da tvirtą, galingą ir besididžiuojantį savo galingumu. Jūrės be paliovos ošė, blaskydamos vilnis ant kranto, o vėjas nešiojo tą ošimą po stepus. Nonka jau paliovė dainavus, o susi-rinkę ant dangaus debesiai darė rudens nak-tį da tamsesnė, da klaidesnė. Makaras tęsė toliau:

„Ejo Loika palengva, nesidairydamas, galvą nulenkęs ir rankas nuleidęs, pagalios atėjo iki upelio, atsisėdo ant akmens ir atsi-duso. Atsiduso teip, kad mano širdis krau-jais apsiliejo iš gailėsčio, bet vistiek prie jo neprisliartinau. Žodžiu širdies skausmų nepalengvinsi — teisybė! Nagi! Sėdi jis va-laudą, sėdi kitą ir trečią — sėdi, nė ne-krust!...

„O aš netoliese guliu. Naktis šviesi, mėnesiena, stepuose galima toli viską matyti.

„Staiga matau: — nuo abazō skubiai at-eina Rada.

„Linksma man pasidarė, tikrai. Eil! — mastau sau — šauni merga, ta Rada! — Štai jį prie prisliartino prie jo, o jis nė negirdi. Padėjo ranką jam ant peties; krupterėjo Loika, paleido sunertas ant kelių rankas ir pakėlė galvą. Ir kaip šoks, kaip stversis už peilio... Na, matau niekai, paplaus merg-ę, ir jau norėjau, šukterėjęs į abazą, bėgti gelbėti ją, staiga girdžiu:

„Mesk peilį!... Tuojau galvą su-ardysiu!...

„Žiuriu, Rada laiko rankoje pistolių ir taiko juo tiesiog Zabarui į galvą. Tai šėtonas merga! Nagi, mastau sau, dabar juodu spēkose lygus, kas gi bus toliau?

„Klausyk! — Rada užsikiso pistolių už juostos ir sako Zabarui: — Aš atėjau ne užmušti tave, tik susitaikyti. Mesk šalin peilį!

„Tas numetė ir rusčiai žiuri jai į akis. Keista labai išrodė, broleli! Stovi du žmo-nės ir kaip žvėriai į kits-kitą žiuri, o abudu tokie geri, tokie šaunūs žmonės. Stebisi į juodu tik skaistus mėnuo ir aš — niekas daugiau.

„Paklausyk manęs, Loika: — aš tave myliu! — sako Rada. Tas tik pečius pakraipė, tartum jo rankos ir kojos būtų buvę surištos.

„Mačiau aš daug jaunikaičių, bet tu už visus juos narensis ir gražesnis teip du-šia savo, kaip ir veidu... Man tik mirk-telė — visi jie sau usus nusišukstų, panorė-čiau — visi jie ant kelių prieš mane pul-tų... Bet kas iš to? Jie ir teip neperdaug narsūs, o jau aš ir visai juos į bobas paver-sčiau. Maža ant svieto beliko šaunių, dra-sių čigonų, labai maža, Loika. Niekada aš da nė vieno nemylėjau, o tave, Loika, myliu. Ir myliu aš da laisvę! O tą laisvę, Loika, aš myliu dagi labiau, negu tave. Tik be tavęs (Toliaus bus)

Atskaita Centr. Kom. Rev. Selpimo.

Nuo seimo, atsiluvusio Philadelphijoje, Pa., 22 d. vasario 1906 m. iki 31 d. kovo, atėjo ant rankų C. K. R. S. iš viso \$1173.87

Tos aukos yra paskirtos sekančiai:

L. S. D. P.
Easton, Pa., per Cvirka 4.88
Courtney, Pa., per J. Stasiukelį 13.00
Pittsburg, Pa., per F. J. Bagočių Liet. Krikšč. Dr-stę 2.00
Wilmerding, Pa., per J. Galinį, Liet. Sunų draugystę \$138.62
Wilson, Pa., per „Spindulį“, kuopa 116 S. L. A. 20.85
Waterbury, Conn., per „Spindulį“ 4.75
Paterson, N. S., per Ed. Kindarą 2.95
Chicago, Ill., per J. Naudaucką 3.60
S. Boston, Mass., per kn. Zilinską 53.00
New Haven, Conn., per F. Cybulskį 25.00
Easton, Pa., per J. Krikšč. Čuką 3.79
Scranton, Pa., per F. Zivatką 13.21
Lawrence, Mass., per M. Kundraitį 48.90
Meriden, Conn., per V. Milkbaką 3.10

Viso pasiūsta L.S.D.P. \$322.15

L. D. P.
Easton, Pa., per J. Cvirka 2.45
S. Boston, Mass., per kn. Zilinską, dr. šv. Petro ir Povilo 100.00
Easton, Pa., per J. Krikšč. Čuką 1.89
S. Boston, Mass., per kn. Zilinską 80.35
Viso pasiūsta L.D.P. \$184.69

Lietuviškų mokytojų reikalams:

So. Boston, Mass., per kn. Zilinską dr. šv. Petro ir Povilo 27.00
Amsterdam, N. Y., per B. Balevičią 25.00
Viso \$52.00

Lietuvių mokintojų draugijai:

S. Boston, Mass., per kn. Zilinską dr. šv. Petro ir Povilo 27.00
Lietuvini XQX (Dr. B.) S. Boston, Mass., per kn. Zilinską 50.00

Aukos nepaskirtos.

Philadelphia, Pa., aukos nuo seimo ir prakalbų 294.03
Chicago, Ill., per C. J. Wistert, Jaujų Vyrų Dr. Kas Kliubas 30.00
Amsterdam, N. Y., per B. Balevičią 32.00
New Britain, Conn., per M. Mažeiką 11.50
Schenectady, N. Y., per B. Balevičią 114.00
Philadelphia, Pa., per S. Mankų 11.80
Providence, R. I., per J. V. Gudaitį 34.50
Viso nepaskirtų aukų \$527.83

Išlaidos.

Ant rengimo seimo ir mas-meetingo 74.78
Typewriting seimo rezoliucijos 12.00

86.78

Išsiuntinėjus visas paskirtas aukas, ant C. K. R. S. kasieriaus rankų liekasi \$441.05.

C. K. R. S.
Prezidentas, kun. M. Peza, Susinės sekr., Šernas, Fin. sekr., F. J. Bagočius.

PASARGA. Dangelis, priėmęs ankas, parašo, jog tikria visoms kovojančioms rtioms, nenurodo, kokias rtijs jie už kovojančias alko. Kiekvi ras žmogus,

draugystė ar partija yra kovojanči, nes visi kovoja už savo principus, nori įvikiinti savo idėjas, bet kovos budas ir pasekmės yra nevienokios, dėlto, ir šelpdami, mes turime išreikšti kokia yra ta partija, katra aukautojai ar aukautojos vadina kovojančia. Chuliganai, juodoji šimtinė, arba pulkai dragunų ir kazokų teipgi „kovoja“, bet jų kova yra prieš tuos, kurie kovoja už laisvę, numetimą despotizmo, už nepriklausomybę savo krašto nuo sveiktinaičių — siurbelių, ir pakelimą tautiškos dvasios ir kitus dalykus. Dėlto aukautojai teikis aiškiau pranešti, ar skiria L. S. D. P. ant ginklų, ar L. D. P. ant kėlimo tautiško supratimo ir kovojimą už jį, ar Mokiutojų draugijai, ant auklėjimo mūsų kalbos mokyklose, kur valdžia už mokymą nemo, arba kitiems kokiems reikalams Lietuvoje, kuri yra daugybė, ir visi laukia mūsų pašelpo. Dėlto, guodotini aukautojai, teikisite tą, siųdami pinigų ant kasieriaus rankų, paaiškinti, kad ne reiktų mums bereikalingus užklašinėjimus daryti.

Pinigai esanti ant kasieriaus rankų, kaip nepaskirti, teblaukia aukautojų paskirimo, arba jie gulės, kol Lietuvoje nesusitvers iš visų veikiančiųjų partijų kovojančių už nepriklausomybę Lietuvos toks komiteas, ant kurio rankų galėtumėm siųsti pinigų ir laukti jų pasidalinimo, bet tas vargiai gal įvikiinti dėl skirtumo partijų mierių, kurios viena antrų principus nelabai toleruoja.

Aukautojai, siųsdami pinigų pas kasierių, lai nesuvinčiam jam korespondencijų, nes tokios korespondencijos turkeliaut nuo kasieriaus, prie sekretoriaus ir tik tadū ir redystę, tokiu būdu puseitina susivėlina. Antra, mes neturim tiesos korespondencijas koreguoti arba jas taisyti, tai darbas redystių. Su pinigais siųskit vien aukautojų vardus, o korespondencijas, kaip tie pinigai likosi surinkti, kokios draugystės ant savo mitingų nutarė paaukauti ir tt., siųskit stačiai rėdytę, kokia jums patinka. Po vardais visada paminėkit, kokiame laikraštyje norit matyt aukautojų vardus pagarsintus.

Ankas siųskit vis kasieriui, p. Theo. Dudai, 921 So. 2 st., Philadelphia, Pa., o jis man apie priėmimą praneš. Man pinigų nesuvinčėkit, nes pasidaro vien dvejoji kaštai.

Fin. sekr. C. K. R. S. Frt. J. Bagočius.

6. IV. 06 m.

Kitų laikraščių meldžiam tą atskaitą patalpinti savo špaltose.

C. K. R. S. (atskaita už kovo m. 1906 m.).

Šiuomi mes pranešam kasieriaus „Lithuanian Relief Fund“ pasiūt aukas aukautojų paskirtas nuo 22 d. vasario iki 31 d. kovo 1906 sekančiai:

Lietuvių Social. Demokratų Partijai, per J. Lizdeiką \$332.15

Lietuvių Demokratų Partijai, per „Vilniaus Žinias“ (Dem. partiją reprezentuoja ne „Viln. Žin.“, bet „Lietuvos Ukiniškas“). Rd.) \$184.69

Lietuviškos kalbos reikalams (užlaikymo lietuviško mokytojaus Vilniuje) \$52.00

Lietuvių XQX (Dr. B.) (jan kasierius pirma išsiuntė) 50.00

Lietuvių Mokytojų draugijai, per „Viln. Žinias“ 27.00

Viso išsiūsta tuoj po aplaikymui šios kvitų \$645.84

Pasilikis pas kasierių nepaskirtų aukų \$527.83

Naminių išdavimų viso 86.78

Lieka viso \$441.05

Centr. Kom. Rev. Selp. Prezidentas, kun. M. Peza, Susinės sekr., Šernas, Fin. sekr. F. J. Bagočius.

Seimo Chicagoje reikaluose.

„Lietuvos“ buvo paduotas sumanymas apie laikymą tolymesnių sesijų politiškojo seimo Chicagoje, laike S. L. A. seimo. Aš ypatiki prieš tokį sumanymą nieko neturiu. Philadelphiaj, džiaugiuosi, buvo užmegstas diegių politiškojo Amerikos lietuvių susitarinimo ir susizinojimo, ir tegul tas diegelis auga. Gaivinkime jį nuolat, gaivinkime visi.

Programas Philadelphiajos seimo buvo trumpas. Tą atjautė visi. Bet daug buvo priežasčių, dėl kurių jį stačiai negalima buvo išplėtoti. Tuli dalykai, daleiskime, būvo surengti, o, seimui susivėliavus, nebuvo perstatyti, ne jau dėlto, kad buvo mažai laiko, bet labiau todėl, kad aplinkybės neleido. Tiek gerai, kad Philadelphiaj buvo padaryta pradžia.

Politiškoje mūsų kovoje ir darbinuosi kaskart atsiranda vis nauji reikalai, naujos kliūtys. Juos reikia apkalbėti. Susižiavę Chicagoje delegatai, daugiausia iš „Vakarų“, juk nenorės panaikinti pradėtą mūsų Philadoje darbą, tik jį stengsis pastumdėti tolyn. Tankesniai ir platesnis mūsų reikalų svarstymas labiau užinteresuos visuomenę ir atneš daugiau naudos.

Aš pritariu laikymui politiškių sesijų mieste Chicagoje laike S. L. A. seimo ir, jei pats negalėsiu būti, nors ant rašto prisijūsiu savo sumanymus.

Kun. J. Zilinskas.

IŠ VISUR.

Iš išrinktų 155 dūmos delegatų, 112 priguli prie demokratų konstitucionalistų partijos, 15 šalininkų caro manifesto spalų mėnesio, 4 reakcijos pasekėjai ir 24 neprigulinti dar kokia nors partija. Nors į antrą konvenciją buvo išrinktų ir daug stačiatikiškų popų, bet į dūmą ne pateko nė vienas popas, o išrinko 3 katalikiškus kunigus, vieną rabiną ir vieną mahometonišką mullą. Peterburgo ekonomiškoji draugystė, už pritarimą reakcijai ir suteikimą pilnos valios jenerolams elgtis kaip nori su žmonėms pasikelusiuose kraštuose, iš skaitliaus draugystės sanarių išbraukė ministerių perdėtinį Witte.

Iš išrinktų 155 dūmos delegatų, 112 priguli prie demokratų konstitucionalistų partijos, 15 šalininkų caro manifesto spalų mėnesio, 4 reakcijos pasekėjai ir 24 neprigulinti dar kokia nors partija. Nors į antrą konvenciją buvo išrinktų ir daug stačiatikiškų popų, bet į dūmą ne pateko nė vienas popas, o išrinko 3 katalikiškus kunigus, vieną rabiną ir vieną mahometonišką mullą. Peterburgo ekonomiškoji draugystė, už pritarimą reakcijai ir suteikimą pilnos valios jenerolams elgtis kaip nori su žmonėms pasikelusiuose kraštuose, iš skaitliaus draugystės sanarių išbraukė ministerių perdėtinį Witte.

Iš išrinktų 155 dūmos delegatų, 112 priguli prie demokratų konstitucionalistų partijos, 15 šalininkų caro manifesto spalų mėnesio, 4 reakcijos pasekėjai ir 24 neprigulinti dar kokia nors partija. Nors į antrą konvenciją buvo išrinktų ir daug stačiatikiškų popų, bet į dūmą ne pateko nė vienas popas, o išrinko 3 katalikiškus kunigus, vieną rabiną ir vieną mahometonišką mullą. Peterburgo ekonomiškoji draugystė, už pritarimą reakcijai ir suteikimą pilnos valios jenerolams elgtis kaip nori su žmonėms pasikelusiuose kraštuose, iš skaitliaus draugystės sanarių išbraukė ministerių perdėtinį Witte.

Iš išrinktų 155 dūmos delegatų, 112 priguli prie demokratų konstitucionalistų partijos, 15 šalininkų caro manifesto spalų mėnesio, 4 reakcijos pasekėjai ir 24 neprigulinti dar kokia nors partija. Nors į antrą konvenciją buvo išrinktų ir daug stačiatikiškų popų, bet į dūmą ne pateko nė vienas popas, o išrinko 3 katalikiškus kunigus, vieną rabiną ir vieną mahometonišką mullą. Peterburgo ekonomiškoji draugystė, už pritarimą reakcijai ir suteikimą pilnos valios jenerolams elgtis kaip nori su žmonėms pasikelusiuose kraštuose, iš skaitliaus draugystės sanarių išbraukė ministerių perdėtinį Witte.

Iš išrinktų 155 dūmos delegatų, 112 priguli prie demokratų konstitucionalistų partijos, 15 šalininkų caro manifesto spalų mėnesio, 4 reakcijos pasekėjai ir 24 neprigulinti dar kokia nors partija. Nors į antrą konvenciją buvo išrinktų ir daug stačiatikiškų popų, bet į dūmą ne pateko nė vienas popas, o išrinko 3 katalikiškus kunigus, vieną rabiną ir vieną mahometonišką mullą. Peterburgo ekonomiškoji draugystė, už pritarimą reakcijai ir suteikimą pilnos valios jenerolams elgtis kaip nori su žmonėms pasikelusiuose kraštuose, iš skaitliaus draugystės sanarių išbraukė ministerių perdėtinį Witte.

Iš išrinktų 155 dūmos delegatų, 112 priguli prie demokratų konstitucionalistų partijos, 15 šalininkų caro manifesto spalų mėnesio, 4 reakcijos pasekėjai ir 24 neprigulinti dar kokia nors partija. Nors į antrą konvenciją buvo išrinktų ir daug stačiatikiškų popų, bet į dūmą ne pateko nė vienas popas, o išrinko 3 katalikiškus kunigus, vieną rabiną ir vieną mahometonišką mullą. Peterburgo ekonomiškoji draugystė, už pritarimą reakcijai ir suteikimą pilnos valios jenerolams elgtis kaip nori su žmonėms pasikelusiuose kraštuose, iš skaitliaus draugystės sanarių išbraukė ministerių perdėtinį Witte.

Iš išrinktų 155 dūmos delegatų, 112 priguli prie demokratų konstitucionalistų partijos, 15 šalininkų caro manifesto spalų mėnesio, 4 reakcijos pasekėjai ir 24 neprigulinti dar kokia nors partija. Nors į antrą konvenciją buvo išrinktų ir daug stačiatikiškų popų, bet į dūmą ne pateko nė vienas popas, o išrinko 3 katalikiškus kunigus, vieną rabiną ir vieną mahometonišką mullą. Peterburgo ekonomiškoji draugystė, už pritarimą reakcijai ir suteikimą pilnos valios jenerolams elgtis kaip nori su žmonėms pasikelusiuose kraštuose, iš skaitliaus draugystės sanarių išbraukė ministerių perdėtinį Witte.

Iš išrinktų 155 dūmos delegatų, 112 priguli prie demokratų konstitucionalistų partijos, 15 šalininkų caro manifesto spalų mėnesio, 4 reakcijos pasekėjai ir 24 neprigulinti dar kokia nors partija. Nors į antrą konvenciją buvo išrinktų ir daug stačiatikiškų popų, bet į dūmą ne pateko nė vienas popas, o išrinko 3 katalikiškus kunigus, vieną rabiną ir vieną mahometonišką mullą. Peterburgo ekonomiškoji draugystė, už pritarimą reakcijai ir suteikimą pilnos valios jenerolams elgtis kaip nori su žmonėms pasikelusiuose kraštuose, iš skaitliaus draugystės sanarių išbraukė ministerių perdėtinį Witte.

Iš išrinktų 155 dūmos delegatų, 112 priguli prie demokratų konstitucionalistų partijos, 15 šalininkų caro manifesto spalų mėnesio, 4 reakcijos pasekėjai ir 24 neprigulinti dar kokia nors partija. Nors į antrą konvenciją buvo išrinktų ir daug stačiatikiškų popų, bet į dūmą ne pateko nė vienas popas, o išrinko 3 katalikiškus kunigus, vieną rabiną ir vieną mahometonišką mullą. Peterburgo ekonomiškoji draugystė, už pritarimą reakcijai ir suteikimą pilnos valios jenerolams elgtis kaip nori su žmonėms pasikelusiuose kraštuose, iš skaitliaus draugystės sanarių išbraukė ministerių perdėtinį Witte.

Iš išrinktų 155 dūmos delegatų, 112 priguli prie demokratų konstitucionalistų partijos, 15 šalininkų caro manifesto spalų mėnesio, 4 reakcijos pasekėjai ir 24 neprigulinti dar kokia nors partija. Nors į antrą konvenciją buvo išrinktų ir daug stačiatikiškų popų, bet į dūmą ne pateko nė vienas popas, o išrinko 3 katalikiškus kunigus, vieną rabiną ir vieną mahometonišką mullą. Peterburgo ekonomiškoji draugystė, už pritarimą reakcijai ir suteikimą pilnos valios jenerolams elgtis kaip nori su žmonėms pasikelusiuose kraštuose, iš skaitliaus draugystės sanarių išbraukė ministerių perdėtinį Witte.

Iš išrinktų 155 dūmos delegatų, 112 priguli prie demokratų konstitucionalistų partijos, 15 šalininkų caro manifesto spalų mėnesio, 4 reakcijos pasekėjai ir 24 neprigulinti dar kokia nors partija. Nors į antrą konvenciją buvo išrinktų ir daug stačiatikiškų popų, bet į dūmą ne pateko nė vienas popas, o išrinko 3 katalikiškus kunigus, vieną rabiną ir vieną mahometonišką mullą. Peterburgo ekonomiškoji draugystė, už pritarimą reakcijai ir suteikimą pilnos valios jenerolams elgtis kaip nori su žmonėms pasikelusiuose kraštuose, iš skaitliaus draugystės sanarių išbraukė ministerių perdėtinį Witte.

Iš išrinktų 155 dūmos delegatų, 112 priguli prie demokratų konstitucionalistų partijos, 15 šalininkų caro manifesto spalų mėnesio, 4 reakcijos pasekėjai ir 24 neprigulinti dar kokia nors partija. Nors į antrą konvenciją buvo išrinktų ir daug stačiatikiškų popų, bet į dūmą ne pateko nė vienas popas, o išrinko 3 katalikiškus kunigus, vieną rabiną ir vieną mahometonišką mullą. Peterburgo ekonomiškoji draugystė, už pritarimą reakcijai ir suteikimą pilnos valios jenerolams elgtis kaip nori su žmonėms pasikelusiuose kraštuose, iš skaitliaus draugystės sanarių išbraukė ministerių perdėtinį Witte.

Iš išrinktų 155 dūmos delegatų, 112 priguli prie demokratų konstitucionalistų partijos, 15 šalininkų caro manifesto spalų mėnesio, 4 reakcijos pasekėjai ir 24 neprigulinti dar kokia nors partija. Nors į antrą konvenciją buvo išrinktų ir daug stačiatikiškų popų, bet į dūmą ne pateko nė vienas popas, o išrinko 3 katalikiškus kunigus, vieną rabiną ir vieną mahometonišką mullą. Peterburgo ekonomiškoji draugystė, už pritarimą reakcijai ir suteikimą pilnos valios jenerolams elgtis kaip nori su žmonėms pasikelusiuose kraštuose, iš skaitliaus draugystės sanarių išbraukė ministerių perdėtinį Witte.

Iš išrinktų 155 dūmos delegatų, 112 priguli prie demokratų konstitucionalistų partijos, 15 šalininkų caro manifesto spalų mėnesio, 4 reakcijos pasekėjai ir 24 neprigulinti dar kokia nors partija. Nors į antrą konvenciją buvo išrinktų ir daug stačiatikiškų popų, bet į dūmą ne pateko nė vienas popas, o išrinko 3 katalikiškus kunigus, vieną rabiną ir vieną mahometonišką mullą. Peterburgo ekonomiškoji draugystė, už pritarimą reakcijai ir suteikimą pilnos valios jenerolams elgtis kaip nori su žmonėms pasikelusiuose kraštuose, iš skaitliaus draugystės sanarių išbraukė ministerių perdėtinį Witte.

Iš išrinktų 155 dūmos delegatų, 112 priguli prie demokratų konstitucionalistų partijos, 15 šalininkų caro manifesto spalų mėnesio, 4 reakcijos pasekėjai ir 24 neprigulinti dar kokia nors partija. Nors į antrą konvenciją buvo išrinktų ir daug stačiatikiškų popų, bet į dūmą ne pateko nė vienas popas, o išrinko 3 katalikiškus kunigus, vieną rabiną ir vieną mahometonišką mullą. Peterburgo ekonomiškoji draugystė, už pritarimą reakcijai ir suteikimą pilnos valios jenerolams elgtis kaip nori su žmonėms pasikelusiuose kraštuose, iš skaitliaus draugystės sanarių išbraukė ministerių perdėtinį Witte.

Iš išrinktų 155 dūmos delegatų, 112 priguli prie demokratų konstitucionalistų partijos, 15 šalininkų caro manifesto spalų mėnesio, 4 reakcijos pasekėjai ir 24 neprigulinti dar kokia nors partija. Nors į antrą konvenciją buvo išrinktų ir daug stačiatikiškų popų, bet į dūmą ne pateko nė vienas popas, o išrinko 3 katalikiškus kunigus, vieną rabiną ir vieną mahometonišką mullą. Peterburgo ekonomiškoji draugystė, už pritarimą reakcijai ir suteikimą pilnos valios jenerolams elgtis kaip nori su žmonėms pasikelusiuose kraštuose, iš skaitliaus draugystės sanarių išbraukė ministerių perdėtinį Witte.

[Visos Maskilijos revoliucinės partijos slapta renka atstovus į kongresą, kuris dar balandžio mėnesyje ketina atsibuti Kuznors Finlandijoje. Ant jo bus apdirbtas planas tolesnės kovos su randa. Politika šnipinėja ir kaip darsina apie kokį išrinktą kongreso delegatą, toki tuojaus areštuoja ir sodina į kalėjimą.

[Lenkijoje užgimė tikėjimiska revoliucija, kuri, žinoma, šiame laike kėnkia revoliucijai prieš caro rėdą. Naujai nuo katalikystės atsikyrusi, po vadovyse jaunų kunigų, atsiskiusių klausyti vyekupų, sekta marijavitų, platinasi ypač tarp kaimiečių. Naujos sektos pasekėjai veržia nuo katalikų bažnyčias, vaiko kunigus. Sekantai užėmė jau daug katalikiškų bažnyčių ir čielų miestų; užėmė jie Varšavos gubernijos miestą Blonie, bet paskui juos vėl iš miesto išvijo. Susirėmime du vyrų likosi užmušti, o 20 ypatų tapo sužeistų.

[Vulkanas Vezuivius (Italijoje) varo toliau savo naikinančią darbą. Pražuvusių žmonių skaitlių paduoda jau ant 2000, o 20000 neturi pastogės. Nuostolius padarytus skaito ant 20 milijonų doliarų. Aplinkiniuose miestuose gatvės pelenų užklotos ant 6 pėdų storai; nuo jų sunkenybės sugriuvo daug namų ir bažnyčių. Miestas Otajano suvisu sugriautas. Miestus Torre del Greco, Sarno, San Gennaro, Portici, Ciricillo, Paggio, Marino apėjo jų gyventojai.

[Laikraščiai, žinoma, nepajįstanti prietikių Maskilijoje, įkalba, buk Witte pašmė viršų ant Durnovo ir jį priverst, besistengiant numalsti žmonių sukilimus, atsargiai naudotiesi iš karlumenės. Tuom tarpu visi kvaili Durnov padavadijimai negalėjo but išduoti be žinlos ir pritarimo Wittes. Jeigu Witte but nepritars vėdaus ministerio padavadijimams, jis butų juk, jeigu jo suvaldyti negalėjo, seniai pasitraukęs nuo vietos ministerių perdėtinio.

[Ant sušelpimo caro rando parengtų žmonių, ypač žydų skerdynių aukų Maskilijoje, siuose metuose surinkta: užrubežiuose 8 milijonai rublių, Maskilijoje gi 14 milijonų. Varšavoj sudėjo vos 50000 rubl., Peterburge 120000, Maskvoj, nors miestas mažesnis 140000, Kijeve, nors jame yra vos pusė Varšavos gyventojų, 400000 rubl. Tai gi išpuola, kad Varšavos gyventojai mažiausiai turi sanjauamo ir artymo meilės.

[Perėitnūose metuose Vokietija parsigabeno iš svetur visokių tavorų už 7129 milijonus markių. Savo gi tavorų, daugiausiai fabrikų išdirbinių, į kitus kraštus išgabeno už 3354 milijonus markių. Uarubežinėj prekytoj Vokietija užima antrą vietą: didžiausią prekytą su kitais kraštais vėla Anglija, antrą vietą Vokietija, trečią Suvietytė. Valstijos Šiaurinės Azijos ketvirtą Prancuziją.

[Prancuzijos bankieriai sutiko parupinti Maskilijai paskolą 450 milijonų. Piniagai bus renkami Prancuzijoje, Anglijoje, Belgijoje, Holandijoje, Austrijoje ir Maskilijoje. Už 88 dol. Maskilijos randas skolintiems turės mokėti 100.

[Prancuzijos bankieriai sutiko parupinti Maskilijai paskolą 450 milijonų. Piniagai bus renkami Prancuzijoje, Anglijoje, Belgijoje, Holandijoje, Austrijoje ir Maskilijoje. Už 88 dol. Maskilijos randas skolintiems turės mokėti 100.

[Prancuzijos bankieriai sutiko parupinti Maskilijai paskolą 450 milijonų. Piniagai bus renkami Prancuzijoje, Anglijoje, Belgijoje, Holandijoje, Austrijoje ir Maskilijoje. Už 88 dol. Maskilijos randas skolintiems turės mokėti 100.

[Prancuzijos bankieriai sutiko parupinti Maskilijai paskolą 450 milijonų. Piniagai bus renkami Prancuzijoje, Anglijoje, Belgijoje, Holandijoje, Austrijoje ir Maskilijoje. Už 88 dol. Maskilijos randas skolintiems turės mokėti 100.

[Prancuzijos bankieriai sutiko parupinti Maskilijai paskolą 450 milijonų. Piniagai bus renkami Prancuzijoje, Anglijoje, Belgijoje, Holandijoje, Austrijoje ir Maskilijoje. Už 88 dol. Maskilijos randas skolintiems turės mokėti 100.

[Prancuzijos bankieriai sutiko parupinti Maskilijai paskolą 450 milijonų. Piniagai bus renkami Prancuzijoje, Anglijoje, Belgijoje, Holandijoje, Austrijoje ir Maskilijoje. Už 88 dol. Maskilijos randas skolintiems turės mokėti 100.

[Prancuzijos bankieriai sutiko parupinti Maskilijai paskolą 450 milijonų. Piniagai bus renkami Prancuzijoje, Anglijoje, Belgijoje, Holandijoje, Austrijoje ir Maskilijoje. Už 88 dol. Maskilijos randas skolintiems turės mokėti 100.

[Prancuzijos bankieriai sutiko parupinti Maskilijai paskolą 450 milijonų. Piniagai bus renkami Prancuzijoje, Anglijoje, Belgijoje, Holandijoje, Austrijoje ir Maskilijoje. Už 88 dol. Maskilijos randas skolintiems turės mokėti 100.

[Prancuzijos bankieriai sutiko parupinti Maskilijai paskolą 450 milijonų. Piniagai bus renkami Prancuzijoje, Anglijoje, Belgijoje, Holandijoje, Austrijoje ir Maskilijoje. Už 88 dol. Maskilijos randas skolintiems turės mokėti 100.

[Prancuzijos bankieriai sutiko parupinti Maskilijai paskolą 450 milijonų. Piniagai bus renkami Prancuzijoje, Anglijoje, Belgijoje, Holandijoje, Austrijoje ir Maskilijoje. Už 88 dol. Maskilijos randas skolintiems turės mokėti 100.

[Prancuzijos bankieriai sutiko parupinti Maskilijai paskolą 450 milijonų. Piniagai bus renkami Prancuzijoje, Anglijoje, Belgijoje, Holandijoje, Austrijoje ir Maskilijoje. Už 88 dol. Maskilijos randas skolintiems turės mokėti 100.

[Prancuzijos bankieriai sutiko parupinti Maskilijai paskolą 450 milijonų. Piniagai bus renkami Prancuzijoje, Anglijoje, Belgijoje, Holandijoje, Austrijoje ir Maskilijoje. Už 88 dol. Maskilijos randas skolintiems turės mokėti 100.

[Prancuzijos bankieriai sutiko parupinti Maskilijai paskolą 450 milijonų. Piniagai bus renkami Prancuzijoje, Anglijoje, Belgijoje, Holandijoje, Austrijoje ir Maskilijoje. Už 88 dol. Maskilijos randas skolintiems turės mokėti 100.

[Prancuzijos bankieriai sutiko parupinti Maskilijai paskolą 450 milijonų. Piniagai bus renkami Prancuzijoje, Anglijoje, Belgijoje, Holandijoje, Austrijoje ir Maskilijoje. Už 88 dol. Maskilijos randas skolintiems turės mokėti 100.

[Prancuzijos bankieriai sutiko parupinti Maskilijai paskolą 450 milijonų. Piniagai bus renkami Prancuzijoje, Anglijoje, Belgijoje, Holandijoje, Austrijoje ir Maskilijoje. Už 88 dol. Maskilijos randas skolintiems turės mokėti 100.

[Prancuzijos bankieriai sutiko parupinti Maskilijai paskolą 450 milijonų. Piniagai bus renkami Prancuzijoje, Anglijoje, Belgijoje, Holandijoje, Austrijoje ir Maskilijoje. Už 88 dol. Maskilijos randas skolintiems turės mokėti 100.

[Prancuzijos bankieriai sutiko parupinti Maskilijai paskolą 450 milijonų. Piniagai bus renkami Prancuzijoje, Anglijoje, Belgijoje, Holandijoje, Austrijoje ir Maskilijoje. Už 88 dol. Maskilijos randas skolintiems turės mokėti 100.

[Prancuzijos bankieriai sutiko parupinti Maskilijai paskolą 450 milijonų. Piniagai bus renkami Prancuzijoje, Anglijoje, Belgijoje, Holandijoje, Austrijoje ir Maskilijoje. Už 88 dol. Maskilijos randas skolintiems turės mokėti 100.

[Prancuzijos bankieriai sutiko parupinti Maskilijai paskolą 450 milijonų. Piniagai bus renkami Prancuzijoje, Anglijoje, Belgijoje, Holandijoje, Austrijoje ir Maskilijoje. Už 88 dol. Maskilijos randas skolintiems turės mokėti 100.

[Prancuzijos bankieriai sutiko parupinti Maskilijai paskolą 450 milijonų. Piniagai bus renkami Prancuzijoje, Anglijoje, Belgijoje, Holandijoje, Austrijoje ir Maskilijoje. Už 88 dol. Maskilijos randas skolintiems turės mokėti 100.

[Prancuzijos bankieriai sutiko parupinti Maskilijai paskolą 450 milijonų. Piniagai bus renkami Prancuzijoje, Anglijoje, Belgijoje, Holandijoje, Austrijoje ir Maskilijoje. Už 88 dol. Maskilijos randas skolintiems turės mokėti 100.

[Prancuzijos bankieriai sutiko parupinti Maskilijai paskolą 450 milijonų. Piniagai bus renkami Prancuzijoje, Anglijoje, Belgijoje, Holandijoje, Austrijoje ir Maskilijoje. Už 88 dol. Maskilijos randas skolintiems turės mokėti 100.

[Maskilijoje, gubernijoje: Riazanijus, Kazanijus, Simbirsko ir Tulos yra badas. Kaimiečiai suvalgė viską, kmane pakirto, atsiradę rankose, kojose ir pečiuose reumatiški diegliai baisias turtoras dar, nežinojau kur dingt, sarmatijaus ir slapstaisi nuo žmonių, kur sau galą pasidaryti, — bet ir ant drasos, kad pasigėriau; vietoje mirties, pagriebęs atvoją, nors kaip ir ant juoko parašiau laiską aprašant ligą kiek tada supratimo turėjanč Dr. Collins Medikal Institutu, kurio apgareinimą laikraščiai turi; ta kad atsiumtė man, iš savo Laboratorijos sutaisytus vaistus, o kad ėmiau vartot tikrą revoliuciją savyje pajaučiau, vienok kad vienus ir kitus be perstojo prisiųstus vaistus vartoju, teip iš savo sunkios

Pajieskau savo tikro brolio, Justino Cseponio, Kauno gub., Panevėžio pav., Pussalvo parap. 3 metai kaip Amerikoje, pirmą gyvenimo mėnesį, N. J., o dabar pusantri mėn kaip išsivertęs San Francisco. Jis patis ar kas kitas teikis duoti šią adresą:

Vincentas Cseponis
71 Clinton st.
Binghamton, N. J.

Pajieskau savo brolio Pijusio Stenkevičiaus iš Saksanų dvaro, Suvalkų gub., Vilkavizkio pav. Pirmiausia gyvena Anglijoje, Scotland, Carlin, girdeju, kad dabar gyvena St. Louis, Ill. Jis patis ar kas kitas teikis duoti šią adresą:

Agota Babinskienė
55 W. 15 st.
Chicago, Ill.

Pajieskau Antano Pabjanavičiaus, Varskio sodžiaus, Varnių parapijos, Telšiu pav., Kauno gub. Jis patis ar kas kitas teikis duoti šią adresą:

Juozas Norkevičius
121 Wharton st.
Philadelphia, Pa.

Pajieskau savo brolio, Antano Sauro, Kazių miestelio, Kauno gub.; ir Antano Nutauto, Uvintinos parapijos, Lūnėnų kaimo, Kauno gub. Kas apie juos duos atsakymą, žinias, gaus \$5.00 dovaną.

Joseph Sauras
63 Hand st.
Rochester, N. Y.

Pajieskau savo dėdės, Antano Serelio, 25 metų kaip Amerikoje, girdeju, kad gyvena St. Louis, Mo. Jis patis ar kas kitas teikis duoti šią adresą:

V. Edrijavičius
31 East 1st st.
St. Charles, Ill.

Pajieskau savo pocius Marijos, po tėvų Kazių, iš Viskonsino kaimo, Skandvilio parapijos, Raseinių pav. Jis patis ar kas kitas teikis duoti šią adresą:

Jonas Mikeliūnas
Nemakščio miesto, Raseinių pav., Kauno gub. Lietuva, Rusija.

Pajieskau apsidėmimo merginos ne senesės kaip 18 ar 22 metų su kokiais \$300; ar esančią 24 metų amžiaus, 5 pedu ir 10 colių aukščio. Atsiųskiant meli, pristatinti ir fotografuoti drauge.

Jonas Žigontas
Box 308.
Duquesne, Pa.

Pajieskau savo artimo kaimyną Liudviką Jakšto, Kauno gub., Sėdulių pav., Triskiu vil. ir parap., Lėliu sūd., gyvena Brooklyn. Norėčiau su juo susirašyti.

Ben. Misialis
44 Soho st.,
Pittsburg, Pa.

Pajieskau savo tikro brolio, Juozapo Gudickio, Suvalkų gub., Niumesio pav., Plokskio vals., Antakalnio kaimo, 20 metų kaip Amerikoje. Jis patis ar kas kitas teikis duoti šią adresą:

Antanas Gudickis
37 Railroad st.,
Waterbury, Conn.

Pajieskau savo brolio Stanislovo Mielinavičiaus, Kauno gub., Raseinių pav., Szilėlo parap., Rurkūno sūd.; turį pas jį labai svarbų reikalą. Jis patis ar kas kitas teikis duoti šią adresą:

Františka Čarlenė
2128 Larkins All.,
S. Pittsburg, Pa.

Az Kazimieras Jocius, Kauno gub., Raseinių pav., Mankūno vil., Akmeniškių kaimo, apsisiaukio iš savo tautiečių ir pranešu jiems, jog az gyvena 6 River ave., Esplan, Pittsburg, Pa.

Antanas Gudickis
(4-Y)

Aukos reikalams revoliucinio judėjimo Maskolijoj.

Kaip jau žinoti, pagarsinusio, negarsinusio, daugiau tur aukautojų pravarčių, kurie mažiausiai 250 aukavo. Tai padaryti prasto mado kaip kūrė aukautojai.

Iz Worcester, Mass. J. Kalkauckas, M. Vilkas po \$1.00; A. Brazdionas, M. Pauliukonis, P. Liaviera, J. Galickas, J. Zukauskas, A. Liukevicius, J. Jakaitis, A. Gabris po \$0.50; J. Liutkevičius, C. Vaskellavičius, A. Abraczius, K. Dielminkas, A. Baliczius, J. Zalis, K. Zemaitis, P. Ploksietis, J. Rudnickas, A. Runika, A. Pinczlingis, P. Gražulis po \$0.50; viso \$9.00; prisunčiame 50.44.

Aukos „Lietuvos“ redakcijon atėjusios.

Iz Star Lake, Wis. Jurgis ir Jonas Czurai po \$1.00 drauge \$2.00.

Kas nori įgyti namą ir randos nemokėti kitam, tegul ateina pas mus. Mes turime daugelį namų ir lotu ant pardavimo, ant geriausio išsigyti ir mafi pigu imkomejimo.

S. MACK,
112 Ferry st.,
Elizabeth, N. J.

Pigiai ant padavimo ant dvieju lubų plytinis namas.

949 85th Place,
Chicago, Ill.

Darbo kvalei!

Dabar laike angliškais straiku, kurie pavieniai neturite darbo pas mus, gausite kasdien darbą ant farmu, plynucioje ir prie kitokių darbų. Be balmas galite atvažiuoti. Norėdami darsinoti daugiau parasykite laisvą indėmą už 2c. marke.

Joseph Rosell
4 Washington st.,
North Boston, Mass.

(3-11)

Apgarsinimas.

Lietuviai važiuojanti Lietuva gera uveiga ir svertingis priemimas pas juos. Jie laukia, turtingas ar beturtingas, kada kojam dalyke. Dėmesio ir alus pūkų. Neatimkite adresu:

J. Wilkoviči
118 Grand st.,
Hoboken, N. J.

Farmos ir darbai.

New Yorko valstijos lietuviška kolonija, da turį keliis pasimint farmu ant pardavimo, kas kuriu prekes esia indėdama, 40 akrų farma už \$500.00 akrų farma už \$1000, 100 akrų farma už \$1500, 130 akrų farma už \$1700 ir kt. Visos farmos su traktorėmis, reikalingomis ukininkui. Paraišdama ant lengvą išmokėjimą. Del artiesiu informacijų pasykit pas olinygarščius lietuvišku farmerius indėdami už 2c marke atsakymu.

Geo Kleck & Co.
Poolville, N. Y.

Naunjos Popieros, kuriu da niekur tokiu nera.

Gražiausios popieros, naujausio izradimo, koku kitiu da niekur nera, su gražiausiu apskaitymais, dainelėmis ir su dainu gadinimais. Turime daug gėvėnų, visokių, 12 arkiu su gražiais konverciais už tik 25c, arba 60 arkiu su konverciais už \$1.00. Telpi uoliaukome Treju Dovyneriu izst pat Palangos, kurios geriausios. Beto turime didelę krautuvis visokių knygų, abroselų, atidaruju aliečių, gromatoms popieru, skapliuriu, duobėzu. Visiems perkupoziam duodame gera pelna. Del prisunčiame 4c ant pristunimo kasutu. Dabar turime naujus Kataliogus, ir kurie reikalauju duokite mums žinia. Rasydami pas mus visada indėkite už 2c stempą ant atsakymo. Adresuokite:

Mathews Zukaitis
227 E. Main st.
New Britain, Conn.

“Lietuvos“ Agentai.

NEW YORK, N. Y.

A. Lesniewskis, 144 E. Houston St.

St. Boston, Mass.

Nikol. Gondolakis, 19 Athens Street

NEWARK, N. J.

V. Ambrazevicius, 178 Ferry st.

A. Stanelis, 66 West St.

BROOKLYN, N. Y.

Stan. Rinkewicius, 73 Grand st.

SHEENANDOH, PA.

Andrius Maczias, 131 S. Main st.

WATERBURY, CONN.

Vincas Zubrickas

Jonas Zemantaukas, 39 W. Porter St.

NEW BRITAIN, CONN.

M. J. Cheponis, 72 Jubilee St.

BALTIMORE, MD.

L. Gavit, 2018 N. Washington st.

Jonas Zelvis, 711 W. Lombard st.

PHILADELPHIA, PA.

M. A. Ignatias, 1028 So. 2nd St.

SCRANTON, PA.

Joseph Petrikis, 1514 Ross Ave.

PITTSBURGH, PA.

Jonas Ignatias, 13 Diamond Square S.S.

ELIZABETH, N. J.

Dom. Boczkus, 211 First st.

WESTVILLE, ILL.

V. S. Kreivenas.

BROOKTON, MASS.

Petras Marcionis, 63 Biendale, St.

MINERSVILLE, PA.

Juozas Ramanauskas.

SPRINGFIELD, ILL.

J. Klembauskas, 2028 Peoria Road

WILKESBARRE, PA.

A. P. Aleck, 71 N. Hancock st.

WORCESTER, MASS.

Ant. Bernotas, 12 Harlem st.

GILBERTON, PA.

J. Ambrazevicius, Box 4

McKEES ROCKS, PA.

Fort. J. Bagocius, 19 Ohio St.

NEW HAVEN, CONN.

K. Blazaitis, 534 East St.

MOUNT CARMEL, PA.

Jonas Danis, Box 511

Keltanajai Agentai.

Jar. Kazakevicius

S. J. Kasputis

Feliks. J. Galiminas

Stanislovas Valaskas.

Kur gali gauti „Lietuvą“

„Lietuvos“ redakcija turi savo agentus

Brooklyn, N. Y.

E. Proomies

A. Dirulaitis, 155 Metropolitan ave.

Philadelphia, Pa.

M. A. Ignatias, 1028 So. 2nd st.

Jos. M. Smolnickis, 783 So. 2nd st.

Boston, Mass.

F. J. Mackevič, 83 Endicott St.

Baltimore, Md.

Wm. J. Morran,

S. E. Cor. Sharp & Camden ave.

F. Bakutis, 521 Columbia ave.

Brookton, Mass.

Jonas Poctus, 14 Intervallst.

Pas siutus agentus gausite „Lietuvą“ už 5c. kas subata.

Knygos Kataliogas.

95 Gyvenimo Vaidinai suindontai iš atsimoni

sekančių grazių pasakaliu: Atsiveikimais;

Vagis; — Kas kaltas; — Gaves vaikui;

— Paparčio žindas; — Mito sargas; — Signalas;

— Keliavys. Chicago, Ill. 1903, pusl. 90. \$1.50

43 Pasakos iš gyvenimo lietuvių Vėly bei

Volio, serikios D. D. J. Banaševičius, 47

puslap. Chicago, Ill. 1908 m. Bijoje knygų

kele, keli katali grazių pasakų apie roje

changel, Delfa, Delfa, apie gilius ir

keners, apie drams (dualis), valinias, ir val-

keles, apie kitiu boro pasakotus. Kauno ge-

pagal knygelių kalba, Suvalkų gub. pagal

100 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

101 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

102 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

103 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

104 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

105 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

106 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

107 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

108 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

109 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

110 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

111 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

112 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

113 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

114 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

115 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

116 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

117 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

118 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

119 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

120 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

121 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

122 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

123 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

124 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

125 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

126 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

127 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

128 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

129 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

130 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

131 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

132 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

133 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

134 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

135 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

136 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

137 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

138 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

139 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

140 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

141 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

142 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

143 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

144 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

145 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

146 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

147 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

148 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

149 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

150 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

151 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

152 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

153 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

154 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

155 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

156 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

157 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

158 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

159 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

160 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

161 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

162 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

163 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

164 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

165 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

166 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

167 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

168 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

169 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

170 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

171 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

172 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

173 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

174 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

175 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

176 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

177 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

178 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

179 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

180 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

181 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

182 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

183 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

184 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

185 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

186 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

187 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

188 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

189 Pasaka apie Kasirą Alana. Chicago, Ill.

19

